

ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници

(Обн., ДВ, бр. 62 от 2015 г., доп. бр. 59 от 2016 г., изм. бр. 85 от 2017 г., изм. и доп. бр. 91 от 2017 г., изм. бр. 97 от 2017 г., изм. и доп. бр. 15 от 2018 г., изм. бр. 20 и бр. 106 от 2018 г., изм. и доп. бр. 37 от 2019 г.)

§ 1. В чл. 1, ал. 1 след думите „реструктурирането на“ се добавя „следните субекти“.

§ 2. В чл. 2 се създава ал. 5:

„(5) Консултациите между органа за реструктуриране по ал. 1 и компетентния орган, предвидени в този закон, се извършват чрез обмен на информация и становища между звеното по ал. 2 и Управление „Банков надзор“ на БНБ, освен ако изрично е предвидено друго.“

§ 3. В чл. 3 се създава ал. 5:

„(5) Консултациите между органа за реструктуриране по ал. 1 и компетентния орган, предвидени в този закон, се извършват чрез обмен на информация и становища между звеното по ал. 2 и Управление "Надзор на инвестиционната дейност" на Комисията, освен ако изрично е предвидено друго.“

§ 4. В чл. 14 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 12 и ал. 13:

„(12) Органът за реструктуриране преглежда и актуализира плана за реструктуриране и след изпълнение на действия по реструктуриране, както и след упражняване на правомощия за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти.

(13) При прегледа и актуализацията на плана по ал. 12 органът за реструктуриране определя крайните срокове за изпълнение на изискванията, определени при съответното прилагане на чл. 70 или чл. 70а, или изискванията, произтичащи от прилагането на чл. 69а, ал. 7-10, съответно чл. 69а, ал. 11-13, или чл. 69а, ал. 16, като взема предвид срока за изпълнение на препоръката на компетентния орган за допълнителен собствен капитал съгласно чл. 79г от Закона за кредитните институции.“

2. Досегашните ал. 12 - 15 стават съответно ал. 14 - 17.

§ 5. В чл. 17 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 3 се отменя.

2. В ал. 4 след думите „мерки за реструктуриране“ предлогът „на“ се заличава и накрая се добавя „които се предвижда да бъдат предприети спрямо“.

3. Създава се нова ал. 5:

„(5) В съответствие с мерките по ал. 4 в плана за реструктуриране на групата се определят субектите за реструктуриране и групите за реструктуриране.“

4. Досегашната ал. 5 става ал. 6.

5. Досегашната ал. 6 става ал. 7 и се изменя така:

„(7) Планът за реструктуриране на групата съдържа детайлна информация относно:

1. действията по реструктуриране, които се предвижда да бъдат предприети спрямо субектите за реструктуриране при сценариите, предвидени в чл. 14, ал. 5, както и последиците от тези действия по отношение на другите дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 от групата, предприятието майка и дъщерните институции;

2. действията по реструктуриране, които се предвижда да бъдат предприети спрямо субектите за реструктуриране от всяка група за реструктуриране, когато групата включва повече от една група за реструктуриране, както и последиците от тези действия за другите субекти, които принадлежат към същата група за реструктуриране и за другите групи за реструктуриране;

3. анализ на въпроса доколко инструментите за реструктуриране и правомощията за реструктуриране могат да се прилагат и упражняват по координиран начин по отношение на субектите за реструктуриране, установени в Европейския съюз, включително мерките за улесняване на придобиването от трето лице на групата като цяло, на отделни стопански дейности, на дейности, извършвани от няколко субекта от групата, или на определени субекти от групата, или на групи за реструктуриране, и се набелязват възможните пречки пред координираното реструктуриране;

4. подходящите мерки за сътрудничество и координация със съответните органи в трети държави, когато групата включва субекти, учредени в трети държави, като се определят и последиците за реструктурирането в рамките на Европейския съюз;

5. мерките, които са необходими за улесняване на реструктурирането на групата, когато са изпълнени условията за реструктуриране, включително правното и икономическото обособяване на определени функции или стопански дейности;

6. други действия, които съответните органи за реструктуриране възнамеряват да предприемат по отношение на субектите във всяка група за реструктуриране.

7. анализ на възможностите за финансиране на действията по реструктуриране на групата, като в случаите на използване на механизми за финансиране се посочват изчерпателно принципите за споделяне на отговорността за финансирането между източниците на финансиране от отделните държави членки.“

6. Досегашната ал. 7 става ал. 8 и в нея думите „ал. 6, т. 6“ се заменят с „ал. 7, т. 7“.

7. Досегашните ал. 8 - 10 стават съответно ал. 9 - 11.

§ 6. В чл. 19 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

„(5) Когато групата се състои от повече от една група за реструктуриране, планирането на действията по реструктуриране, посочени в чл. 17, ал. 7, т. 2, се включва в съвместното решение по ал. 4.“

2. Досегашните ал. 5 и 6 стават съответно ал. 6 и 7.

§ 7. В чл. 20 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 и ал. 3 думите „чл. 19, ал. 5“ се заменят с думите „чл. 19, ал. 6“.

2. Алинея 4 се изменя така:

„(4) В случаите, когато не е постигнато съвместно решение в срока по чл. 19, ал. 6, всеки орган за реструктуриране на дъщерно дружество, който не е съгласен с плана за реструктуриране на групата, взема самостоятелно решение и когато е целесъобразно определя субекта за реструктуриране и изготвя и поддържа план за реструктуриране на групата за реструктуриране, съставена от субектите, попадащи в обхвата на неговата компетентност. До изтичане на срока по чл. 19, ал. 6 органът за реструктуриране на ниво група по чл. 19, ал. 1 може да отнесе въпрос във връзка с индивидуалните планове до ЕБО в съответствие с чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

3. Създава се нова ал. 5:

„(5) Всяко самостоятелно решение на изразилите несъгласие органи за реструктуриране се мотивира, съдържа основанията за несъгласието с предложения план за реструктуриране на групата и е съобразено с мненията и резервите на другите органи за реструктуриране и на компетентните органи. Всеки орган за реструктуриране съобщава своето решение на останалите членове на колегията за реструктуриране.“

4. Досегашната ал. 5 става ал. 6.

5. Досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея думите „ал. 5“ се заменят с думите „ал. 6“.
6. Досегашната ал. 7 става съответно ал. 8.
7. Досегашната ал. 8 става ал. 9 и в нея думите „ал. 7“ се заменят с „ал. 8“.

§ 8. В чл. 21 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 3 се изменя така:

„(3) При липса на съвместно решение на органите за реструктуриране в срока по чл. 19, ал. 6, БНБ, съответно Комисията, взема самостоятелно решение по отношение на институцията по ал. 1 и когато е целесъобразно определя субекта за реструктуриране и изготвя и поддържа план за реструктуриране на групата за реструктуриране, съставена от субектите, попадащи в обхвата на неговата компетентност. Самостоятелното решение се мотивира, съдържа основанията за несъгласието с предложения план за реструктуриране на групата и е съобразено с мненията и резервите на другите органи за реструктуриране и на компетентните органи. Органът за реструктуриране съобщава своето решение на останалите членове на колегията за реструктуриране.“

2. В ал. 4 думите „ал. 5“ се заменят с „ал.6“.

§ 9. Заглавието на Глава трета се изменя така:

„Глава трета

Възможност за реструктуриране“.

§ 10. В чл. 27 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3:

а) в основния текст думите „субекти от групата“ се заменят със „субектите от групата или клоновете, или“;

б) в т. 2 думите „субектите от“ се заличават, а след думата „реструктуриране“ се добавя „спрямо субектите за реструктуриране от групата“;

2. Създава се нова ал. 7:

„(7) В случаите, в които групата се състои от повече от една група за реструктуриране, в допълнение към оценката по ал. 1 органът за реструктуриране оценява и възможността за реструктуриране на всяка група за реструктуриране.“

3. Досегашната ал. 7 става ал. 8 и след думите „възможността за реструктуриране“ се добавя „на цялата група, а когато е приложимо и на групите за реструктуриране“.

§ 11. В чл. 28 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) В случаите, в които групата се състои от повече от една група за реструктуриране, БНБ, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество в група, установена в друга държава членка или в Европейския съюз, съвместно с органа за реструктуриране на ниво група, оценява и възможността за реструктуриране на всяка група за реструктуриране, при спазване на изискванията по чл. 27.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и се създава второ изречение: „В случаите, в които групата се състои от повече от една група за реструктуриране, консултациите включват и възможността за реструктуриране на всяка група за реструктуриране.“

§ 12. Създава се чл. 28а:

„Правомощие за забрана на определени разпределения

Чл. 28а. Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да вземе решение за налагане на забрана на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 да извършва разпределения над максималната сума за разпределяне, във връзка с минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (М-МСР), изчислена по реда на чл. 28в, чрез някое от следните действия:

1. извършване на разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред;

2. поемане на задължение за изплащане на променливи възнаграждения или пенсионни права по преценка на работодателя или изплащане на променливи възнаграждения, ако задължението за плащане е поето в момент, когато институцията или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 не е изпълнявала комбинираното изискване за буфер или

3. извършване на плащания по инструменти на допълнителния капитал от първи ред.“

§ 13. Създава се чл. 28б:

„Условия за налагане на забрана на определени разпределения

Чл. 28б. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да упражни правомощието по чл. 28а, когато институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 изпълнява едновременно комбинираното изискване за буфер, изискванията на чл. 92, ал. 1, буква „а“, „б“ и „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013

и допълнителното капиталово изискване съгласно чл. 103, ал. 2, т. 5 от Закона за кредитните институции, съответно съгласно чл. 276, ал. 1, т. 11 от Закона за пазарите на финансови инструменти, наложено поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, но не изпълнява едновременно комбинираното изискване за буфер и изискванията по чл. 69б-69е, изчислени в съответствие с чл. 69, ал. 2, т. 1.

(2) Институцията, съответно дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, уведомява незабавно органа за реструктуриране за възникването на обстоятелствата по ал. 1.

(3) Органът за реструктуриране, след консултация с компетентния орган, оценява необходимостта от упражняване на правомощието по чл. 28а, като взема предвид:

1. причината, продължителността и сериозността на неизпълнението и неговото въздействие върху възможността за реструктуриране;

2. промените във финансовото състояние на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 и вероятността за наличие на условието по чл. 51, ал. 1, т. 1;

3. вероятността институцията, съответно дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, да е в състояние да осигури изпълнението на изискванията по ал. 1 в разумен срок;

4. когато институцията, съответно дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, не е в състояние да замени задълженията, които вече не отговарят на критериите за приемливост или срок до падежа, съгласно чл. 72б и 72в от Регламент (ЕС) № 575/2013, или съгласно чл. 69а или чл. 70а, ал. 5, дали тази невъзможност е от индивидуален характер или се дължи на затруднения за целия пазар;

5. дали налагането на забрана на определени разпределения е най-подходящото и пропорционално средство за преодоляване на ситуацията, в която се намира институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, като се взема предвид потенциалното въздействие от налагането на забрана върху условията за финансиране и върху възможността за реструктуриране на съответната институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5.

(4) Ако след изтичане на девет месеца от датата на получаване на уведомлението по ал. 2, установи, че по отношение на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 все още са налице обстоятелствата по ал. 1 и не са налице основания за прилагане на изключението по ал. 5, органът за реструктуриране, след консултация с компетентния орган, взема решение за налагане на забраната по чл. 28а.

(5) В случаите по ал. 4 забраната за извършване на определени разпределения не се налага, ако органът за реструктуриране, след като извърши оценка установи, че са налице най-малко две от следните обстоятелства:

1. неизпълнението се дължи на сериозно смущение във функционирането на финансовите пазари, което води до мащабни сътресения в няколко сегмента на финансовите пазари;

2. смущението по т. 1, води не само до по-голяма променливост на цените на инструментите на собствения капитал и инструментите на приемливите задължения на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, или до увеличаване на разходите им, но и до пълно или частично затваряне на пазарите, което не позволява на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 да емитира инструменти на собствения капитал и инструменти на приемливите задължения на тези пазари;

3. затварянето на пазарите, посочено в т. 2, се наблюдава не само за съответната институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, но и за други пазарни участници;

4. смущението, посочено в т. 1, не позволява на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 да емитира инструменти на собствения капитал и инструменти на приемливите задължения в обем, достатъчен за отстраняване на неизпълнението;

5. упражняването на правомощието по чл. 28а води до отрицателни вторични ефекти за част от банковия сектор, с което би могло да застраши финансовата стабилност.

(6) При прилагане на изключението по ал. 5 органът за реструктуриране писмено уведомява компетентния орган за решението и дава разяснения по оценката.

(7) Органът за реструктуриране извършва оценка на условията за упражняване на правомощието по чл. 28а, или за прилагане на изключението по ал. 5, най-малко веднъж месечно докато по отношение на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 са налице обстоятелствата по ал. 1.“

§ 14. Създава се чл. 28в:

„Максимална сума за разпределяне във връзка с минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (М-МСР)

Чл. 28в. Максималната сума за разпределяне във връзка с минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (М-МСР) се изчислява по реда, определен в приложение № 5.“

§ 15. В чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Ако вследствие на извършената в съответствие с чл. 26-28 оценка на възможността за реструктуриране на институция, група или група за реструктуриране, органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, реши, че има съществени пречки пред възможността за реструктуриране на институцията, съответно на групата или групата за реструктуриране, той уведомява за своето решение засегнатия субект, както и органите за реструктуриране на държавите членки, в чиято юрисдикция се намират значими клонове.“

2. В ал. 2 след думите „ал. 3“ се добавя „и 4“ и думите „в съответствие с ал. 4“ се заменят с „в съответствие с ал. 6“;

3. В ал. 3 думата „институцията“ се заменя със „засегнатия субект“;

4. Създават се нови ал. 4 и 5:

„(4) В срок от 2 седмици от датата на получаване на уведомлението по ал. 1 засегнатия субект представя на органа за реструктуриране предложение за възможни мерки и график за тяхното изпълнение с цел спазване на изискванията по чл. 70 или 70а и комбинираното изискване за буфер, когато съществената пречка пред възможността за реструктуриране се дължи на някое от следните обстоятелства:

1. засегнатия субект изпълнява едновременно комбинираното изискване за буфер, изискванията на чл. 92, ал. 1, буква „а“, „б“ и „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013 и допълнителното капиталово изискване съгласно чл. 103, ал. 2, т. 5 от ЗКИ, съответно съгласно чл. 276, ал. 1, т. 11 Закона за пазарите на финансови инструменти, наложено поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, но не изпълнява едновременно комбинираното изискване за буфер и изискванията по чл. 69б-69е, изчислени в съответствие с чл. 69, ал. 2, т. 1, или

2. засегнатия субект не изпълнява изискванията по чл. 92а и 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или изискванията по чл. 69б и 69е.

(5) Графикът за изпълнение на мерките по ал. 4 трябва да бъде съобразен с обстоятелствата, довели до възникването на съществените пречки пред възможността за реструктуриране на засегнатия субект.“

5. Досегашната ал. 4 става ал. 6 и в нея се правят следните изменения и допълнения:

а) в основния текст след думите „ал. 3“ се добавя „и ал. 4“ и думата „институция“ се заменя със „засегнатия субект“;

б) в т. 7 след думите „структура или“ се добавя „в структурата“ и думата „което“ се заменя с „който“;

г) в т. 8 думата „институцията“ се заменя със „засегнатия субект“;

д) в т. 9 думата „дружество“ се заменя с „дружеството“, а думите „изискванията по чл. 69 и 70“ се заменят с „изискванията, определени в съответствие с чл. 70 или 71“;

е) в т. 10 думата „стъпки“ се заменя с „мерки“, думите „минималното изискване“ се заменят с „минималните изисквания“ и думите „чл. 69 и 70“ се заменят с „чл. 70 или 71“;

ж) т. 11 се изменя така:

„11. когато засегнатият субект е дъщерно дружество на холдинг със смесена дейност, холдингът със смесена дейност да учреди отделен финансов холдинг, който да контролира субекта с цел улесняване на реструктурирането и избягване на прилагането на инструментите и правомощията за реструктуриране, които биха имали неблагоприятни последици за нефинансовата част от групата.“

з) създават се т. 12 и 13:

„12. институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 да представи план за възобновяване на изпълнението на изискванията по чл. 70 или 70а, изразени като процентен дял от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и, когато е приложимо, на комбинираното изискване за буфер и на изискванията по чл. 70 или 70а, изразени като процентен дял от мярката за общата рискова експозиция по чл. 429 и чл. 429а от Регламент (ЕС) № 575/2013;

13. за да се осигури текущото спазване на изискванията по чл. 70 или 70а, институцията или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 да промени падежния профил на:

а) инструментите на собствения капитал, след като получи съгласие от компетентния орган, и

б) приемливите задължения по чл. 69а и 70а, ал. 5, т. 1.“

8. Алинея 7 се изменя така:

„(7) В решението по ал. 6 органът за реструктуриране обосновава преценката си, че мерките, предложени от засегнатия субект не могат да доведат до отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране и че определените от органа за реструктуриране мерки са пропорционални за отстраняването им. Органът за реструктуриране взема предвид заплахата, която тези пречки представляват за финансовата стабилност, както и последиците от мерките върху стопанската дейност на засегнатия субект, неговата стабилност и способност да допринася за икономиката.“

9. Досегашната ал. 5 става ал. 8 и в нея думата „институцията“ се заменя със „засегнатия субект“, а думите „ал. 4“ се заменят с „ал. 6“;

10. Досегашната ал. 6 става ал. 9 и в нея думата „институцията“ се заменя със „засегнатият субект“ и думите „ал. 4“ се заменят с „ал. 6.“

11. Досегашната ал. 8 става ал. 10 и в нея думите „ал. 1 и 4“ се заменят с „ал. 1 и 6“;

11. Досегашната ал. 9 става ал. 11 и се изменя така:

„(11) Преди да определи мярка по ал. 6 органът за реструктуриране взема предвид потенциалните последици от мярката за засегнатия субект, за вътрешния пазар на финансови услуги и за финансовата стабилност в други държави членки и Европейския съюз като цяло.“

§ 16. В чл. 30 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „изискваната съгласно чл. 27 оценка“ се заменят с „оценката на възможността за реструктуриране по чл. 27“, думата „набелязани“ се заменя с „определени“, думата „институции“ се заменя със „субекти за реструктуриране и техните дъщерни предприятия, които са субекти по чл. 1, ал. 1 и“.

2. В ал. 2 думите „изготвя и представя доклад“ се заменят с „изготвя доклад и го изпраща“ и думите „на групата по ал. 1“ се заличават.

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Докладът по ал. 2 се изготвя след консултация с компетентните органи на държавите членки, в които са установени дъщерните дружества. В доклада се анализират съществените пречки пред ефективното прилагане на инструментите за реструктуриране и упражняването на правомощията за реструктуриране по отношение на групата, а също и спрямо групите за реструктуриране, в случаите, в които групата се състои от повече от една група за реструктуриране, отчита се въздействието на пречките върху стопанския модел на групата и се препоръчват пропорционални и целенасочени мерки, които органът за реструктуриране на ниво група смята за необходими или целесъобразни за отстраняването на тези пречки.

4. Създава се нова ал. 4:

„(4) В случаите, в които е налице съществена пречка пред възможността за реструктуриране на групата, която произтича от наличието на обстоятелства по чл. 29, ал. 4 по отношение на субект от групата, органът за реструктуриране на ниво група, след консултация с органа за реструктуриране на съответния субект за реструктуриране и с органите за реструктуриране на неговите дъщерни институции, уведомява предприятието майка от Европейския съюз за оценката на тази пречка.“

5. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея думите „на групата“ се заличават.

6. Създават се нови ал. 6 и 7:

„(6) Когато пречките пред възможността за реструктуриране на групата, посочени в доклада по ал. 2, произтичат от наличието на обстоятелства по чл. 29, ал. 4 по отношение на субект от групата, в срок от две седмици, считано от датата на получаване на уведомлението по ал. 4, предприятието майка от Европейския съюз предлага на съответния орган за реструктуриране на ниво група възможни мерки и график за тяхното изпълнение, така че да гарантира, че субектът от групата спазва изискванията по чл. 70 или 70а, изразени като процентен дял от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и, когато е приложимо, комбинираното изискване за буфер и изискванията по чл. 70 и 70а, изразени като процентен дял от мярката за общата експозиция по чл. 429 и чл. 429а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(7) Графикът по ал. 6 трябва да бъде съобразен с обстоятелствата, довели до възникването на съществените пречки пред възможността за реструктуриране на групата. Органът за реструктуриране на ниво група преценява дали мерките, предложени от предприятието майка от Европейския съюз са подходящи за ефективното преодоляване или отстраняване на съществената пречка.“

7. Досегашната ал. 5 става ал. 8 и след думите „Европейския съюз“ се поставя запетая и думите „на групата“ се заменят с „на консолидиращия надзорен орган“.

8. Досегашната ал. 6 става ал. 9 и в т. 2 думите „на групата по ал. 1“ се заменят с „от Европейския съюз“.

9. Досегашната ал. 7 става 10 и думите „ал. 6“ се заменя с „ал. 9“.

10. Досегашната ал. 8 става ал. 11 и се изменя така:

„(11) Съвместното решение по ал. 9 се взема в срок до четири месеца от представяне на възражението на предприятието майка от Европейския съюз по ал. 5. В случай че не е представено възражение, съвместното решение се взема в срок до един месец от изтичането на четиримесечния срок по ал. 5.“

11. Създава се нова ал. 12:

„(12) Съвместното решение относно пречките пред възможността за реструктуриране, които произтичат от наличието на обстоятелства по чл. 29, ал. 4 по отношение на субект от групата, се взема в срок от две седмици от представяне на предложението на предприятието майка от Европейския съюз по ал. 6.“

12. Досегашната ал. 9 става ал. 13 и в нея думите „по ал. 6“ се заменят с „по ал. 9, съответно по ал. 12“.

13. Досегашната ал. 10 става ал. 14 и се изменя така:

“(14) До изтичането на срока по ал. 11, съответно по ал. 12, органът за реструктуриране на ниво група може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместно решение по ал. 9, съответно по ал. 12, в съответствие с чл. 31, параграф втори, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

14. Досегашната ал. 11 става ал. 15 и в нея думите „по ал. 8“ се заменят с „по ал. 11, съответно по ал. 12“ и думите „по чл. 29, ал. 4“ се заменят с „по чл. 29, ал. 6“.

15. Досегашната ал. 12 става ал. 16 и в нея думите „по ал. 11“ се заменят с „по ал. 15, след думата „мотивира“ се добавя „надлежно“ и думите „на групата по ал. 1“ се заличават.

16. Досегашната ал. 13 става ал. 17 и в нея думите „сроковете по ал. 8 орган за реструктуриране“ се заменят със „срока по ал. 11, съответно по ал. 12, орган за реструктуриране по ал. 1“ и думите „ал. 4“ се заменят с „ал. 6“.

17. Досегашната ал. 14 става ал. 18 и в нея думите „сроковете по ал. 8“ се заменят със „срока по ал. 11, съответно по ал. 12“, думата „предприемане“ се заменя с „прилагане“ и думите „ал. 4“ се заменят с „ал. 6“.

18. Досегашната ал. 15 става ал. 19 и в нея думите „ал. 6“ се заменят с „ал. 9“ и думите „ал. 11 и 13“ се заменят с „ал. 15 и 17“.

§ 17. В чл. 31 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „изискваната съгласно чл. 27 оценка“ се заменят с „оценката на възможността за реструктуриране по чл. 27“, думата „набелязани“ се заменя с „определени“, думата „институции“ се заменя със „субекти за реструктуриране и техните дъщерни предприятия, които са субекти по чл. 1, ал. 1 и“.

2. В ал. 2 след думите „реструктуриране на групата“ се добавя „и на групите за реструктуриране, в случаите, в които групата включва повече от една група за реструктуриране, както и относно“.

3. В ал. 3 думите „по чл. 30, ал. 8“ се заменят с „по чл. 30, ал. 11, съответно по чл. 30, ал. 12“, думата „предприемане“ се заменя с „прилагане“ и думите „ал. 4“ се заменят с „ал. 6“.

4. Алинеи 4 - 6 се изменят така:

„(4) При непостигане на съвместно решение в срока по чл. 30, ал. 11, съответно по ал. 12 БНБ, съответно Комисията, като орган за реструктуриране на дъщерно дружество, което е субект за реструктуриране, взема самостоятелно решение относно подходящите мерки, които да бъдат предприети от дъщерното дружество в съответствие с чл. 29, ал. 6, които да бъдат предприети на ниво група за реструктуриране.“

(5) Решението по ал. 4 се мотивира надлежно и в него се вземат предвид мненията и резервите на органите за реструктуриране на другите субекти от същата група за реструктуриране и на органа за реструктуриране на ниво група. Решението се предоставя на субекта за реструктуриране от съответния орган за реструктуриране.“

(6) Ако до изтичането на срока по чл. 30, ал. 11, съответно по ал. 12, орган за реструктуриране по ал. 1 е отнесъл въпрос за прилагане на мерки по чл. 29, ал. 6, т. 7, 8 или т. 11 до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, БНБ, съответно Комисията, като орган за реструктуриране на дъщерно дружество, което е субект за реструктуриране, отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе, съгласно чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Ако ЕБО не се произнесе в рамките на един месец, се прилага решението на органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране.“

5. Създават се ал. 7, 8 и 9:

„(7) При непостигане на съвместно решение в срока по чл. 30, ал. 11, съответно ал. 12, БНБ, съответно Комисията, като орган за реструктуриране на дъщерно дружество, което не е субект за реструктуриране, взема самостоятелно решение относно подходящите мерки по чл. 29, ал. 6, които да бъдат предприети от дъщерното дружество на индивидуално ниво.

(8) Решението по ал. 7 се мотивира надлежно и в него се отчитат мненията и резервите на органа за реструктуриране на ниво група и на другите органи за реструктуриране. Българската народна банка, съответно Комисията, предоставя решението на дъщерното дружество, на субекта за реструктуриране от същата група за реструктуриране, на органа за реструктуриране на този субект за реструктуриране и ако е различен — на органа за реструктуриране на ниво група.

(9) Ако до изтичането на срока по чл. 30, ал. 11, съответно по ал. 12, орган за реструктуриране е отнесъл въпрос за приемане на мерки по чл. 29, ал. 6, т. 7, 8 или т. 11 до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, БНБ, съответно Комисията, като орган за реструктуриране на дъщерно дружество, което не е субект за реструктуриране, отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе съгласно чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Ако ЕБО не се произнесе в рамките на един месец, по отношение на дъщерното дружество, което не е субект за реструктуриране, се прилага решението на БНБ, съответно на Комисията.“

8. Досегашната ал. 7 става ал. 10 и думите „ал. 4 и 6“ се заменят с „ал. 4, 6 и 7“.

§ 18. В чл. 32, т. 1 накрая се добавя „и на всички субекти за реструктуриране и техните дъщерни предприятия, които са субекти по чл. 1, ал. 1 и които са част от групата“.

§ 19. В чл. 33, т. 1 накрая се добавя „и на всички субекти за реструктуриране и техните дъщерни предприятия, които са субекти по чл. 1, ал. 1 и които са част от групата“.

§ 20. В чл. 51 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) точка 1 се изменя така:

„1. констатирано е, че институцията е проблемна или е вероятно да стане проблемна“;

б) в т. 2 след думите „капиталови инструменти“ се добавя „и приемливите задължения съгласно чл. 89, ал. 5“;

в) в т. 3 думите „ал. 7“ се заменят с „ал. 8“.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) За наличието на условията по ал. 1 се съставя съвместен доклад на звеното по чл. 2, ал. 2 и Управление „Банков надзор“ на БНБ, когато институцията е банка, съответно съвместен доклад на звеното по чл. 3, ал. 2 и Управление „Надзор на инвестиционната дейност“ на Комисията, когато институцията е инвестиционен посредник.“

3. Досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4.

4. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея се правят следните изменения:

а) в основния текст думите „по ал. 3“ се заменят с „по ал. 4“;

б) в т. 4 думите „по ал. 3“ се заменят с „по ал. 4“.

5. Досегашната ал. 5 става ал. 6 и в нея думите „по ал. 3“ се заменят с „по ал. 4“ и думите „по ал. 4“ се заменят с „по ал. 5“.

6. Досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея думите „по ал. 5“ се заменят с „по ал. 6“.

7. Досегашната ал. 7 става ал. 8.

§ 21. Създава се чл. 51а:

„Производство по несъстоятелност по отношение на институция или субект, който не е обект на действие по реструктуриране

Чл. 51а. Институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, за което органът за реструктуриране по чл. 2 или чл. 3 е направил констатация, че са изпълнени условията по чл. 51, ал. 1, т. 1 и 2, но предприемането на действие по реструктуриране не би било в обществен интерес в съответствие с чл. 51, ал. 1, т. 3, се прекратява чрез производство по несъстоятелност, ликвидация или по съответния ред, съгласно приложимото законодателство.“

§ 22. В чл. 52 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „по чл. 51“ се добавя „ал. 1“.

2. Алинеи 2 – 4 се изменят така:

„(2) Съответният орган за реструктуриране предприема действия по реструктуриране по отношение на дружество по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, в случай че за дружеството са изпълнени условията за реструктуриране по чл. 51, ал. 1.

(3) Когато дъщерните дружества на холдинг със смесена дейност са притежавани пряко или косвено от междинен финансов холдинг, в плана за реструктуриране на групата междинният финансов холдинг се посочва като субект за реструктуриране. За целите на реструктурирането на групата съответният орган за реструктуриране може да предприема действия по реструктуриране по отношение на междинния финансов холдинг, но не и по отношение на холдинга със смесена дейност.

(4) При спазване на ал. 3, независимо че дружество по чл. 1, ал. 1, т. 4 или 5 не отговаря на условията за реструктуриране по чл. 51, ал. 1, съответният орган за реструктуриране може да предприема действия по реструктуриране спрямо него, при условие, че:

1. дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 или 5 е субект за реструктуриране;

2. едно или няколко от дъщерните дружества на дружеството по т. 1, които са институции, но не са субекти за реструктуриране, отговарят на условията за реструктуриране по чл. 51, ал. 1 и

3. поради вида на активите и задълженията на дъщерните дружества по т. 2, неизпълнението на задължения от тяхна страна застрашава групата за реструктуриране като едно цяло, и за реструктурирането на дъщерните дружества, които са институции, или за реструктурирането на съответната група за реструктуриране като едно цяло,

4. е необходимо да се предприеме действие по реструктуриране по отношение на дружеството по т. 1.“

§ 23. Създава се чл. 52а:

„Спиране на изпълнението на определени задължения преди упражняване на правомощията за реструктуриране

Чл. 52а. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3, след консултация с компетентния орган, може да спре изпълнението на задължения за плащане или доставка по договори, по които институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 е страна, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. констатирано е съгласно чл. 51, ал. 1, т. 1, че институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 са проблемни или има вероятност да станат проблемни;

2. няма алтернативни мерки от страна на частния сектор по чл. 51, ал. 1, т. 2, които да могат да се предприемат незабавно и които биха предотвратили неизпълнение на задълженията на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5;

3. упражняването на правомощието за спиране на изпълнението се счита за необходимо, за да се избегне допълнителното влошаване на финансовото състояние на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5;

4. упражняването на правомощието за спиране на изпълнението е:

а) необходимо, за да се извърши оценката по чл. 51, ал. 1, т. 3 за наличие на обществен интерес от реструктурирането, или

б) необходимо, за да се изберат подходящи действия по реструктуриране или да се гарантира ефективното прилагане на един или повече инструменти за реструктуриране.

(2) Спирането по ал. 1 не може да се прилага по отношение на задължения за плащане или доставка към:

1. системи или системни оператори, определени за целите на Закона за платежните услуги и платежните системи или съответното приложимо законодателство на държава членка;

2. централни контрагенти, получили разрешение за извършване на дейност в Европейския съюз съгласно чл. 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012, както и централни контрагенти от трети държави, признати от Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП), съгласно чл. 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

3. централни банки.

(3) Органът за реструктуриране определя вида и обхвата на задълженията за плащане или доставка, по отношение на които да бъде приложено спиране съгласно ал. 1, като съобразява обстоятелствата във всеки отделен случай, в това число и дали е целесъобразно спиране на изпълнението по влогове на физически лица или микро-, малки и средни предприятия, попадащи в обхвата на гаранцията по Закона за гарантиране на влоговете в банките.

(4) Когато прецени, че е целесъобразно да спре изпълнението на задължения по отговарящи на условията влогове, с решението по ал. 1 органът за реструктуриране определя за срока на спирането максимална дневна сума,

която може да бъде изплащана по искане на вложителя. Редът и условията за определяне и изплащане на максималната дневна сума се уреждат с наредба на БНБ.

(5) Органът за реструктуриране определя възможно най-краткия срок на спирането по ал. 1, необходим за постигане на целите по ал. 1, т. 3 и 4, в рамките на периода от момента на публикуване на съобщението за спиране по реда на чл. 115, ал. 3, т. 1 до полунощ на следващия работен ден.

(6) С изтичането на срока по ал. 5 последиците от спирането отпадат.

(7) При упражняване на правомощието по ал. 1 органът за реструктуриране отчита евентуалните последици от спирането на изпълнението на определени задължения върху нормалното функциониране на финансовите пазари, взема предвид приложимото законодателство за гарантиране на правата на кредиторите и за равнопоставено третиране на кредиторите, в случай че след установяване на условието по чл. 51, ал. 1, т. 3 по отношение на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, бъде открито производство по несъстоятелност, и когато е приложимо предприема подходящи мерки за координация със съответните административни или съдебни органи.

(8) В случаите по ал. 1, изпълнението на произтичащото от същия договор задължение за плащане или доставка на контрагента на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, се спира за същия срок.

(9) Когато падежът на дадено задължение за плащане или доставка настъпва в рамките на срока на спиране, плащането или изпълнението става дължимо незабавно след изтичане на срока на спирането.

(10) При упражняване на правомощието по ал. 1 органът за реструктуриране уведомява незабавно институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 и органите по чл. 115, ал. 1, т. 1-6.

(11) Решението на органа за реструктуриране за спиране на изпълнението на определени задължения, условията и срокът на спирането се публикуват по реда на чл. 115, ал. 3, т. 1.

(12) Възможността за спиране на изпълнението по ал. 1 не изключва упражняването на предвидени в закон правомощия за спиране на изпълнението на задължения за плащане или доставка, с обхват и продължителност по-големи от тези по ал. 3-5, по отношение на:

1. институция или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 преди да е установено наличието на условието по ал. 1, т. 1;

2. институция или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, подлежащи на прекратяване чрез производство по несъстоятелност, ликвидация или по друг ред, съгласно приложимото законодателство.

(13) В срока на спиране на изпълнението на задължения за плащане или доставка органът за реструктуриране може:

1. да ограничи правото на обезпечените кредитори да събират вземанията си чрез действия по реализация на активите на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, които служат като обезпечение, като в този случай се прилага съответно чл. 102, ал. 2-4, както и

2. да спре упражняването на правата на страна по договор с институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 да прекратява договора, като в този случай се прилага съответно чл. 103, ал. 2-7.

(14) В случаите, в които е спрял изпълнението на определени задължения по реда ал. 1, органът за реструктуриране не може да упражни правомощията по чл. 101-103 при последващо предприемане на действия по реструктуриране по отношение на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5.

§ 24. В чл. 55 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „преобразуване на капиталови инструменти“ се заменят с „преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения, в съответствие с чл. 89“.

2. В ал. 5:

а) в т. 1 след думите „капиталови инструменти“ се добавя „и приемливите задължения“;

б) в т. 3 след думите „капиталови инструменти“ се добавя „и приемливите задължения по чл. 89“;

в) в т. 4 думите „приемливите задължения“ се заменят със „задълженията, които споделят загуби“.

3. В ал. 6 накрая се добавя „и приемливите задължения по чл. 89.“

4. В ал. 17 накрая се добавя „и приемливите задължения по чл. 89.“

5. В ал. 18 в изречение първо след думите „капиталови инструменти“ се добавя „и приемливите задължения в съответствие с чл. 89.“

§ 25. В чл. 57 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думите „капиталови инструменти“ се добавя „и приемливи задължения“.

2. В ал. 8, т. 1 думите „приемливи задължения“ се заменят със „задължения, които споделят загуби“.

§ 26. В чл. 66, ал. 2 се правят следните изменения:

1. в т. 6 думите „оператори на системи“ се заменят със „системни оператори“ и накрая се добавя „или задължения, дължими на централни контрагенти, които

са получили разрешение за извършване на дейност в Европейския съюз, съгласно чл. 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012, и на централни контрагенти от трети държави, признати от ЕОЦКП;“

2. създава се т. 8:

„8. задължения към институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, което е част от същата група за реструктуриране, без самото то да е субект за реструктуриране, независимо от остатъчния срок до падежа, с изключение на задълженията, които съгласно приложимото законодателство по несъстоятелност се удовлетворяват на ред след необезпечените непривилегирани задължения. Органът за реструктуриране на съответното дъщерно предприятие, което не е субект за реструктуриране, преценява дали размерът на елементите, които отговарят на изискванията по чл. 70а, ал. 5, е достатъчен, за да осигури прилагането на предпочитаната стратегия за реструктуриране.“

§ 27. В чл. 67 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Когато се налага, за да се осигури ефективното прилагане на стратегията за реструктуриране и са налице условията по ал. 1, органът за реструктуриране може да изключи изцяло или частично от прилагането на правомощията за обезценяване и преобразуване задълженията към институции или дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, които са част от същата група за реструктуриране, без да са субекти за реструктуриране и които не са изключени от прилагането на правомощията за обезценяване и преобразуване по чл. 66, ал. 2, т. 8.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея думите „чл. 29, ал. 4, т. 2“ се заменят с „чл. 29, ал. 6, т. 2“ и думите „могат да“ се заличават.

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и с изменя така:

„(4) Когато органът за реструктуриране реши да изключи напълно или частично задължение, което споделя загуби, или клас задължения, които споделят загуби, по реда на ал. 1, нивото на обезценяване или преобразуване, приложимо към другите задължения, които споделят загуби, може да бъде увеличено, за да се отчетат такива изключения, при условие че нивата на обезценяване и преобразуване, приложени към другите задължения, които споделят загуби, са съобразени с принципа по чл. 53, ал. 1, т. 7.“

4. Досегашните ал. 4-6 стават съответно ал. 5-7.

§ 28. Създава се чл. 67а:

„Продажба на подчинени приемливи задължения на непрофесионални клиенти

Чл. 67а. При сделки с финансови инструменти, които изпълняват условията за приемливи задължения по чл. 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на условията по член 72а, параграф 1, буква б) и по член 72б, параграфи 3–5 от същия регламент, продавачът може да извърши продажбата на непрофесионален клиент само ако номиналната стойност на инструмента е не по-малка от левовата равностойност на петдесет хиляди евро и след извършване на оценка за уместност по чл. 78 от Закона за пазарите на финансови инструменти.“

§ 29. В чл. 68 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в основния текст думите „приемливо задължение“ се заменят със „задължение, което споделя загуби“ и думите „приемливи задължения“ се заменят със „задължения, които споделят загуби“;

б) в т. 1 думите „приемливите задължения“ се заменят със „задълженията, които споделят загуби“.

2. В ал. 2, т. 1 думите „инструменти от собствения капитал и кредитори по приемливи задължения на институцията в режим на реструктуриране“ се заменят с „инструменти на собственост и кредиторите по задължения, които споделят загуби“.

3. В ал. 3, т. 1 думите „инструменти от собствения капитал и на кредиторите по приемливи задължения“ се заменят с „инструменти на собственост и на кредиторите по задължения, които споделят загуби“.

§ 30. В чл. 69 се правят следните изменения и допълнения:

1. Заглавието на чл. 69 се изменя така:

„Изчисляване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения“

2. Алинея 1 и 2 се изменят така:

„(1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 определя за институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения, при условията и по реда на чл. 69а-72б.

(2) Минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения по ал. 1 се изчислява в зависимост от това дали институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 е субект по чл. 69в, 69г, или 69д, като размер на собствения капитал и приемливите задължения, и се изразява като процентни дялове от:

1. общата рискова експозиция на съответната институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и

2. мярката за общата експозиция на съответната институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, изчислена в съответствие с чл. 429 и 429а от Регламент (ЕС) № 575/2013.“

3. Алинеи 3-7 се отменят.

4. В ал. 8 думите „Българската народна банка, съответно Комисията“ се заменят с „Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3“ и изречение второ се заличава.

5. Алинея 9 се изменя така:

„(9) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, информира ЕБО за минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, определено в съответствие с чл. 70 и 70а за всеки субект, попадащ в тяхната компетентност.“

§ 31. Създава се чл. 69а:

„Приемливи задължения на субектите за реструктуриране

Чл. 69а. (1) В размера на собствения капитал и приемливите задължения на субектите за реструктуриране се включват задължения, които отговарят на условията по чл. 72а, чл. 72б, с изключение на параграф 2, буква „г“ и чл. 72в от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Когато по отношение на субект за реструктуриране се прилагат изискванията на чл. 92а или 92б от Регламент (ЕС) № 575/2013, приемливите задължения се определят съгласно чл. 72к от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в съответствие с част втора, дял I, глава 5а от този регламент.

(3) Задължение, произтичащо от дългови инструменти с вградени деривати, като структурирани облигации, което отговаря на условията по чл. 72а, с изключение на параграф 2, буква „л“, чл. 72б, с изключение на параграф 2, буква „г“ и чл. 72в от Регламент (ЕС) № 575/2013, се включва в размера на собствения капитал и приемливите задължения, ако по отношение на задължението е изпълнено едно от следните условия:

1. главницата на задължението, произтичащо от дълговия инструмент, е известна към момента на емитиране, фиксирана е или е нарастваща и не се влияе от характеристиката на вградения дериват, а общият размер на задължението, произтичащо от дълговия инструмент, включително вградения дериват, може да се оцени ежедневно спрямо активен и ликвиден двупосочен пазар за равностоен инструмент без кредитен риск в съответствие с чл. 104 и 105 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или

2. дълговият инструмент включва договорна клауза, в която се посочва, че размерът на вземането както при несъстоятелност, така и при реструктуриране на емитента, е фиксиран или нарастващ и че този размер не надвишава първоначално заплатената сума за задължението.

(4) Дълговите инструменти по ал. 3, включително техните вградени деривати, не могат да са предмет на споразумение за нетиране и за оценката им не се прилага чл. 76, ал. 3.

(5) Задължението по ал. 3 се включва в размера на собствения капитал и приемливите задължения само с частта от задължението, съответстваща на главницата по ал. 3, т. 1, или с фиксирания, съответно с нарастващия, размер на вземането по ал. 3, т. 2.

(6) Когато задължението е емитирано от установено в Европейския съюз дъщерно предприятие, което е част от същата група за реструктуриране, към която принадлежи субектът за реструктуриране, под условие за закупуване от съществуващ собственик на дялове или акции в капитала на това дъщерно предприятие, който не е част от същата група за реструктуриране, и е закупено от него, това задължение се включва в размера на собствения капитал и приемливите задължения на субекта за реструктуриране, ако са изпълнени едновременно следните условия:

1. задължението е емитирано в съответствие с чл. 70а, ал. 5, т. 1;

2. упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване по реда на чл. 89-91 или чл. 93 по отношение на задължението не засяга контрола, който субектът за реструктуриране упражнява върху дъщерното предприятие;

3. задължението не надвишава сумата, получена след като от минималното изискване, приложимо в съответствие с чл. 70а, ал. 1-4, се приспадне сборът от задълженията, емитирани под условие за закупуване от субекта за реструктуриране и закупени от него пряко или непряко, чрез други субекти от същата група за реструктуриране, и размера на собствения капитал, емитиран в съответствие с чл. 70а, ал. 5, т. 2.

(7) Когато субектът за реструктуриране е Г-СЗИ, или по отношение на него се прилагат чл. 69г, ал. 1 и 2 или ал. 3-5, органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, определя минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения съгласно чл. 70 при спазване на изискванията на чл. 69г, ал. 1 и 2 или чл. 69е, ал. 1, т. 1 и като гарантира, че част от минималното изискване в размер на 8% от общите задължения, включително собствения капитал, се изпълнява чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения по ал. 6.

(8) В случаите по ал. 7 и ако са изпълнени едновременно условията по чл. 72б, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, органът за

преструктуриране може да разреши ниво, което е по-ниско от 8 % от общите задължения, включително собствения капитал, но по-високо от сумата, получена при прилагане на формулата по приложение № 6, т. 1.

(9) Когато по отношение на субект за преструктуриране, за който се прилага чл. 69г, ал. 1 и 2, прилагането на ал. 7 води до определяне на изискване надхвърлящо 27 % от общата рискова експозиция, органът за преструктуриране намалява за този субект за преструктуриране частта от изискването по чл. 70, която да се изпълнява чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения по ал. 6, до размер, равен на 27 % от общата рискова експозиция. Намаляването се прилага, ако органът за преструктуриране прецени, че:

1. достъпът до съответния механизъм за финансиране на преструктурирането не е включен в плана за преструктуриране като възможност за преструктуриране на съответния субект за преструктуриране или

2. когато достъпът до съответния механизъм за финансиране на преструктурирането е включен в плана за преструктуриране, изискването по чл. 70 позволява на субекта за преструктуриране да изпълни условията по чл. 68, ал. 2, съответно ал. 3.

(10) При извършване на преценката по ал. 9 органът за преструктуриране отчита и риска от непропорционално въздействие върху бизнес модела на съответния субект за преструктуриране.

(11) Когато субект за преструктуриране не е Г-СЗИ и по отношение на него не се прилагат чл. 69г, ал. 1 и 2 или ал. 3-5, органът за преструктуриране може да определи част от минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 70, в размер до по-голямата сума между 8 % от общите задължения, включително собствения капитал, и резултата от приложението на формулата по ал. 16, т. 2, да се изпълнява чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения по ал. 6.

(12) Органът за преструктуриране може да приложи ал. 11, ако са изпълнени следните условия:

1. задълженията по ал. 1-5, които са включени в сумата на собствения капитал и приемливите задължения и които не са подчинени, имат същата поредност на удовлетворяване при несъстоятелност според приложимото законодателство, както и някои от задълженията, изключени от обхвата на правомощията за обезценяване и преобразуване в съответствие с чл. 66, ал. 2-5 или чл. 67, ал. 1, 2 и 4;

2. съществува риск в резултат на планираното прилагане на правомощията за обезценяване и преобразуване спрямо задължения, които не са подчинени и които не са изключени от обхвата на правомощията за обезценяване и

преобразуване в съответствие с чл. 66, ал. 2-5 или чл. 67, ал. 1, 2 и 4, кредиторите, чиито вземания произтичат от тези задължения, да понесат по-големи загуби, отколкото биха понесли при прекратяване чрез производство по несъстоятелност;

3. сумата на собствения капитал и другите подчинени задължения не надвишава размера, който е необходим, за да се гарантира, че кредиторите по т. 2 няма да понесат по-големи загуби, отколкото биха понесли при прекратяване чрез производство по несъстоятелност.

(13) Когато органът за реструктуриране констатира, че в рамките на един клас от задължения, който включва приемливи задължения, размерът на задълженията, които са изключени или за които би имало основания да бъдат изключени от прилагането на правомощията за обезценяване и преобразуване в съответствие с чл. 66, ал. 2-5 или чл. 67, ал. 1, 2 и 4, възлиза на повече от 10 % от този клас, органът за реструктуриране оценява риска по ал. 12, т. 2.

(14) За целите на ал. 7-13 и ал. 16 задълженията по деривати се включват в общите задължения в условията на пълно признаване на правата за нетиране на контрагентите.

(15) Собственият капитал на субекта за реструктуриране, използван за изпълнение на комбинираното изискване за буфер, е приемлив за целите на изпълнението на изискването по ал. 7-13 и ал. 16.

(16) Органът за реструктуриране може да реши изискването, определено съгласно чл. 70, да се изпълнява от субект за реструктуриране, който е Г-СЗИ, или от субект за реструктуриране, за който се прилагат чл. 69г, ал. 1 и 2 или ал. 3-5, чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения по ал. 6, доколкото, поради задължението на субекта за реструктуриране да изпълнява комбинираното изискване за буфер, изискванията по чл. 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и изискванията по чл. 69г, ал. 1 и 2 и чл. 70, сборът от този собствен капитал, инструменти и задължения не надвишава по-голямата от следните стойности:

1. 8 % от общите задължения, включително собствения капитал, на субекта или

2. сумата, получена при прилагане на формулата по приложение № 6, т. 2.

(17) Правомощието по ал. 16 може да бъде упражнено от органа за реструктуриране по отношение на субект за реструктуриране, който е Г-СЗИ или субект, по отношение на който се прилагат чл. 69г, ал. 1 и 2 или ал. 3-5 и който отговаря на едно от следните условия:

1. при предходната оценка на възможността за реструктуриране са констатирани съществени пречки пред възможността за реструктуриране и:

а) в срока, определен от органа за реструктуриране, не е предприето корективно действие за изпълнение на определените мерки по чл. 29, ал. 6 или

б) констатираните съществени пречки не могат да бъдат преодолени чрез прилагане на някоя от мерките по чл. 29, ал. 6 и упражняването на правомощието по ал. 16 би компенсирало напълно или частично отрицателното въздействие на тези съществени пречки върху възможността за реструктуриране;

2. по преценка на органа за реструктуриране осъществимостта и надеждността на предпочитаната стратегия за реструктуриране на субекта за реструктуриране са ограничени, предвид размера на субекта, взаимосвързаността, естеството, обхвата и сложността на неговите дейности, правната му форма и структурата му на собственост;

3. след прилагането на чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно на чл. 276, ал. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти, от компетентния орган, органът за реструктуриране отчита, че субектът за реструктуриране е сред 20-те процента най-рискови институции, за които се определя минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 69, ал. 1.

(18) Органът за реструктуриране може да упражни правомощието по ал. 16 по отношение на всички субекти за реструктуриране, които са Г-СЗИ или за които се прилага чл. 69г, ал. 1 и 2 или ал. 3-5, или само по отношение на част от тях, като взема предвид особеностите на националния банков сектор.

(19) При изчисляване на процентните дялове, посочени в ал. 17, т. 3 и 18 органът за реструктуриране закръглява резултата от изчислението към най-близкото цяло число.

(20) Органът за реструктуриране взема решенията по ал. 11, 12, 13 и 16, като съобразява:

1. дълбочината на пазара за инструментите на собствения капитал и за подчинените приемливи инструменти на субекта за реструктуриране, ценообразуването на такива инструменти, доколкото съществуват, и времето, необходимо за извършване на сделките, необходими с цел изпълнение на решението;

2. размера на инструментите на приемливите задължения, които отговарят на всички условия, посочени в чл. 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с остатъчен срок до падежа под една година към датата на решението, за да се обмисли извършването на количествени корекции на изискванията, определяни с решенията по ал. 11, 12, 13 или 16;

3. наличието и размера на инструментите, които отговарят на всички условия, посочени в чл. 72а с изключение на чл. 72б, параграф 2, буква „г“ от Регламент (ЕС) № 575/2013;

4. дали размерът на задълженията, изключени от прилагането на правомощията за обезценяване и преобразуване в съответствие с чл. 66 или 67, които при производство по несъстоятелност имат същия или по-нисък ред от приемливите задължения с най-висок ред, е значителен в сравнение със собствения капитал и приемливите задължения на субекта за реструктуриране. Когато размерът на изключените задължения не надхвърля 5 % от размера на собствения капитал и приемливите задължения на субекта за реструктуриране, изключеният размер не се счита за значителен. Над този праг значимостта на изключените задължения се оценява от органа за реструктуриране;

5. бизнес модела, модела на финансиране и рисковия профил на субекта за реструктуриране, както и стабилността му и способността му да допринася за икономиката и

6. въздействието на евентуалните разходи за оздравяване върху рекапитализацията на субекта за реструктуриране.“

§ 32. Създава се чл. 69б:

„Определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

Чл. 69б. (1) Изискването по чл. 69, ал. 1 се определя от органа за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, въз основа на следните критерии:

1. необходимостта да се гарантира, че групата за реструктуриране може да бъде реструктурирана чрез използването на инструменти за реструктуриране спрямо субекта за реструктуриране, включително, когато е целесъобразно - чрез инструмента за споделяне на загуби, по начин, който отговаря на целите на реструктурирането;

2. необходимостта да се гарантира, когато е приложимо, че субектът за реструктуриране и дъщерните му предприятия, които са институции или субекти по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, но не са субекти за реструктуриране, разполагат с достатъчно собствен капитал и приемливи задължения, за да се гарантира, че ако спрямо тях бъдат приложени съответно инструментът за споделяне на загуби или правомощията за обезценяване и преобразуване, загубите могат да бъдат поети и е възможно да се възстанови съотношението на обща капиталова адекватност и, когато е приложимо, отношението на ливъридж на съответните субекти до необходимото ниво, така че те да могат да продължат да отговарят на условията за издаване на лиценз и да извършват дейностите, за които са

получили лиценз съгласно съответното национално законодателство, с което е въведена Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ, L 173 от 12 юни 2014 г.);

3. необходимостта да се гарантира, че ако в плана за реструктуриране е предвидена възможност определени класове приемливи задължения да бъдат изключени от споделянето на загуби съгласно чл. 67, или да бъдат прехвърлени изцяло на приобретател чрез частично прехвърляне, субектът за реструктуриране разполага с достатъчно собствен капитал и други приемливи задължения, с които да поеме загубите и да възстанови своето съотношение на обща капиталова адекватност и, когато е приложимо, отношение на ливъридж до необходимото ниво, така че да продължи да отговаря на условията за издаване на лиценз и да извършва дейностите, за които е получил лиценз съгласно Закона за кредитните институции или Закона за пазарите на финансови инструменти;

4. размера, бизнес модела, модела на финансиране и рисковия профил на субекта;

5. степента, до която неизпълнението на задължения от страна на субекта би имало неблагоприятни последици за финансовата стабилност, включително чрез разпространение на проблемите към други институции или субекти, поради взаимосвързаността на субекта с тези други институции или субекти или с останалата част от финансовата система.

(2) Когато, в съответствие със сценария за реструктуриране по чл. 14, ал. 5, планът за реструктуриране предвижда предприемане на действия по реструктуриране или упражняване на правомощия за обезценяване или преобразуване спрямо съответните капиталови инструменти или приемливи задължения при условията на чл. 89, изискването по чл. 69, ал. 1 се определя в размер, който е достатъчен, за да се гарантира:

1. поемане на загуби – загубите, които се очаква субектът да понесе, са изцяло поети;

2. рекапитализация - субектът за реструктуриране и неговите дъщерни предприятия, които са институции или субекти по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, но не са субекти за реструктуриране, са рекапитализирани до ниво, което им позволява да продължат да отговарят на условията за издаване на лиценз и да продължат да извършват дейностите, за които са получили лиценз съгласно съответното национално законодателство, с което е въведена Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС, в продължение на подходящ срок, определен от органа за реструктуриране, ненадвишаващ една година.

(3) Когато планът за реструктуриране предвижда, че субектът ще бъде прекратен чрез производство по несъстоятелност, органът за реструктуриране може да ограничи изискването по чл. 69, ал. 1 за този субект, така че да не надвишава размера, достатъчен за поемане на загубите в съответствие с ал. 2, т. 1, ако прецени, че ограничението е обосновано от гледна точка на всяко възможно въздействие върху финансовата стабилност и върху риска от разпространение на проблемите във финансовата система.

(4) В случаите, в които органът за реструктуриране очаква, че определени класове приемливи задължения е вероятно да бъдат изключени напълно или частично от споделянето на загуби съгласно чл. 67, ал. 1 и 2, или могат да бъдат прехвърлени изцяло към приобретател чрез частично прехвърляне, минималното изискване по чл. 69, ал. 1 се изпълнява чрез собствен капитал или други приемливи задължения, достатъчни за покриване на размера на изключените задължения, определен в съответствие с чл. 67, ал. 1 и 2 и за гарантиране на изпълнението на условията по ал. 2 и 3.

(5) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, мотивира решението за определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, в което включва и пълна оценка на елементите по ал. 2-4, чл. 69в, 69г и 69д. Решението се преразглежда своевременно в случай на промени в нивото на изискването по чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 276, ал. 3, от Закона за пазарите на финансови инструменти.“

§ 33. Създава се чл. 69в:

„Минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения за субекти за реструктуриране

Чл. 69в. (1) В случаите по чл. 69б, ал. 2 размерът на минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения по отношение на субекта за реструктуриране се определя както следва:

1. за целите на изчисляване на изискването по чл. 69, ал. 2, т. 1, като сбор от:

а) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискванията, посочени в чл. 92, параграф 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013 и чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно на чл. 276, ал. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти, за субекта за реструктуриране на консолидираното ниво на групата за реструктуриране и

б) размера на рекапитализацията, който позволява на групата за реструктуриране да възобнови изпълнението на изискването за съотношението на обща капиталова адекватност, посочено в чл. 92, параграф 1,

буква „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013 и на изискването по чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно на чл. 276, ал. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти, на консолидираното ниво на групата за реструктуриране, след прилагането на предпочитаната стратегия за реструктуриране;

2. за целите на изчисляване на изискването по чл. 69, ал. 2, т. 2, като сбор от:

а) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискването за отношението на ливъридж на субекта за реструктуриране, посочено в чл. 92, параграф 1, буква „г“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, на консолидираното ниво на групата за реструктуриране и

б) размера на рекапитализацията, който позволява на групата за реструктуриране да възобнови изпълнението на изискването за отношението на ливъридж, посочено в чл. 92, параграф 1, буква „г“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, на консолидираното ниво на групата за реструктуриране, след прилагането на предпочитаната стратегия за реструктуриране.

(2) За целите на чл. 69, ал. 2, т. 1 минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения се изразява като процентен дял и представлява размера, изчислен в съответствие с ал. 1, т. 1, разделен на размера на общата рискова експозиция.

(3) За целите на чл. 69, ал. 2, т. 2 минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения се изразява като процентен дял и представлява размера, изчислен в съответствие с ал. 1, т. 2, разделен на мярката за общата експозиция.

(4) При определяне на индивидуалното изискване, предвидено в ал. 1, т. 2, органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, взема предвид изискванията по чл. 57, ал. 8 и чл. 68, ал. 2 и 3.

(5) При определяне на размера на рекапитализацията по ал. 1, т. 1, буква „б“ и т. 2, буква „б“ органът за реструктуриране:

1. използва последните отчетени стойности на съответната обща рискова експозиция или на мярката за общата експозиция, коригирани за евентуални промени, произтичащи от действията по реструктуриране, предвидени в плана за реструктуриране и

2. след консултация с компетентния орган коригира размера, съответстващ на текущото изискване по чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, , съответно по чл. 276, ал. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти, за да определи изискването, приложимо за субекта за реструктуриране след прилагането на предпочитаната стратегия за реструктуриране.

(6) Органът за реструктуриране може да завиши изискването по ал. 1, т. 1, буква „б“, с размер, необходим за да се гарантира, че след реструктурирането

субектът може да поддържа достатъчно пазарно доверие в продължение на подходящ срок, ненадвишаващ една година. В тези случаи размерът на завишението е равен на комбинираното изискване за буфер, което ще бъде приложимо след прилагането на инструментите за реструктуриране, след приспадане на антицикличния капиталов буфер, определен по реда на наредбата по чл. 39, ал. 2 от Закона за кредитните институции, когато орган за реструктуриране е БНБ, съответно по реда на наредбата по чл. 11, ал. 5 от Закона за пазарите на финансови инструменти, когато орган за реструктуриране е Комисията.

(7) Органът за реструктуриране намалява размера на изискването, определено по реда на ал. 6, ако след консултация с компетентния орган констатира, че е осъществимо и реалистично да се приеме, че след прилагане на стратегията за реструктуриране по-малък размер ще бъде достатъчен, за да се осигури пазарно доверие и да се гарантира непрекъснато изпълнение на критични икономически функции от институцията или субекта по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, както и достъп до финансиране, без да се отпуска извънредна публична финансова подкрепа, различна от вноски от механизми за финансиране на реструктурирането в съответствие с чл. 68, ал. 2 и 3 и чл. 137, ал. 3.

(8) Органът за реструктуриране завишава размера на изискването, определено по реда на ал. 6, ако след консултация с компетентния орган констатира, че в продължение на подходящ срок, не по-дълъг от една година, е необходим по-висок размер, за да се поддържа достатъчно пазарно доверие и да се гарантира непрекъснатото изпълнение на критични икономически функции от институцията или субекта чл. 1, ал. 1, т. 3-5, както и достъп до финансиране, без да се отпуска извънредна публична финансова подкрепа, различна от вноски от механизми за финансиране на реструктурирането в съответствие с чл. 68, ал. 2 и 3 и чл. 137, ал. 3.

(9) За целите на ал. 1-8 капиталовите изисквания се тълкуват в съответствие с начина, по който компетентният орган прилага преходните разпоредби на част десета, дял I, глави 1, 2 и 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съответните разпоредби от Закона за кредитните институции, съответно от Закона за пазарите на финансови инструменти, и актовете по прилагането им, които уреждат правото на преценка на компетентните органи.“

§ 34. Създава се чл. 69г:

„Минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения за субекти за реструктуриране, за които не се прилага чл. 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013

Чл. 69г. (1) За субект за реструктуриране, за който не се прилага чл. 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и който е част от група за реструктуриране, чиито общи активи надвишават левовата равностойност на сто милиарда евро, минималното ниво на изискването по чл. 69в е съответно:

1. 13,5 %, когато се изчислява като процентен дял от общата рискова експозиция в съответствие с чл. 69, ал. 2, т. 1 и

2. 5%, когато се изчислява като процентен дял от мярката за общата експозиция в съответствие с чл. 69, ал. 2, т. 2.

(2) Нивото на изискването по ал. 1 се постига чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения по чл. 69а, ал. 6.

(3) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да реши да прилага изискванията по ал.1 и 2 спрямо субект за реструктуриране, за който не се прилага чл. 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013, който е част от група за реструктуриране, чиито общи активи не надхвърлят левовата равностойност на сто милиарда евро и за който органът за реструктуриране е преценил, че е вероятно да породи системен риск в случай на неизпълнение на задължения.

(4) Решението по ал. 3 се взема след консултация с компетентния орган, като се отчита:

1. преобладаващото наличие на депозити и липсата на дългови инструменти в модела на финансиране на субекта за реструктуриране;

2. степента, в която е ограничен достъпът до капиталовите пазари за приемливи задължения;

3. степента, в която субектът за реструктуриране използва базов собствен капитал от първи ред за изпълнение на изискването, определено съгласно чл. 70.

(5) Обстоятелството, че органът за реструктуриране не е взел решение по ал. 3 не засяга решението по чл. 69а, ал. 11-13.“

§ 35. Създава се чл. 69д:

„Минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения за субекти, които не са субекти за реструктуриране

Чл. 69д. (1) По отношение на субект, който не е субект за реструктуриране, размерът на минималното изискване в случаите по чл. 69б, ал. 2 се определя както следва:

1. при определяне на изискването в съответствие с чл. 69, ал. 2, т. 1, като сбор от:

а) размера на загубите за субекта, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискванията, посочени в чл. 92, параграф 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013 и чл. 103а, ал. 2 от Закона

за кредитните институции, съответно чл. 276, ал. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти, и

б) размера на рекапитализацията, който позволява на субекта да възобнови изпълнението на изискването за съотношението на обща капиталова адекватност, посочено в чл. 92, параграф 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, и на изискването, посочено в чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно чл. 276, ал. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти, след упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по чл. 89-91, или след преструктурирането на групата за преструктуриране, и

2. при определяне на изискването в съответствие с чл. 69, ал. 2, т. 2 като сбор от:

а) размера на загубите, които трябва да бъдат поети, съответстващ на изискването за отношението на ливъридж на субекта, посочено в чл. 92, параграф 1, буква „г“ от Регламент (ЕС) № 575/2013 и

б) размера на рекапитализацията, който позволява на субекта да възобнови изпълнението на изискването за отношението на ливъридж, посочено в чл. 92, параграф 1, буква „г“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, след упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения по чл. 89-91, или след преструктурирането на групата за преструктуриране.

(2) За целите на чл. 69, ал. 2, т. 1 минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения се изразява като процентен дял и представлява размера, изчислен в съответствие с ал. 1, т. 1, разделен на размера на общата рискова експозиция.

(3) За целите на чл. 69, ал. 2, т. 2 минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения се изразява като процентен дял и представлява размера, изчислен в съответствие с ал. 1, т. 2, разделен на мярката за общата експозиция.

(4) При определяне на индивидуалното изискване по ал. 1, т. 2, органът за преструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, взема предвид условията по чл. 57, ал. 8 и чл. 68, ал. 2 и 3.

(5) При определяне на размера на рекапитализацията органът за преструктуриране:

1. използва последните отчетени стойности на съответната обща рискова експозиция или на мярката за общата експозиция, коригирани за евентуални промени, произтичащи от действията по преструктуриране, предвидени в плана за преструктуриране и

2. след консултация с компетентния орган коригира размера, съответстващ на текущото изискване по чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 276, ал. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти, за да определи изискването, приложимо за съответния субект след упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по чл. 89-91 или след реструктурирането на групата за реструктуриране.

(6) Органът за реструктуриране може да завиши изискването по ал. 1, т. 1, буква „б“, с подходящ размер, необходим за да се гарантира, че след упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по чл. 89-91, субектът може да поддържа достатъчно пазарно доверие в продължение на подходящ срок, не по-дълъг от една година. В тези случаи размерът на завишението е равен на комбинираното изискване за буфер, което ще бъде приложимо след упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване по чл. 89-91, или след реструктурирането на групата за реструктуриране, след приспадане на антицикличния капиталов буфер, определен по реда на наредбата по чл. 39, ал. 2 от Закона за кредитните институции, когато органът за реструктуриране е БНБ, съответно по реда на наредбата по чл. 11, ал. 5 от Закона за пазарите на финансови инструменти, когато органът за реструктуриране е Комисията.

(7) Органът за реструктуриране може да намали размера на изискването, определен при прилагане на ал. 6, ако след консултация с компетентния орган констатира, че след упражняване на правомощието по чл. 89-91, или след реструктуриране на групата за реструктуриране, е осъществимо и реалистично да се приеме, че по-малък размер ще бъде достатъчен за да се осигури пазарно доверие и да се гарантира непрекъснатото изпълнение на критични икономически функции от институцията или субекта по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, както и достъп до финансиране, без да се отпуска извънредна публична финансова подкрепа, различна от вноски на механизми за финансиране на реструктурирането в съответствие с чл. 68, ал. 2 и 3 и чл. 137, ал. 3.

(8) Органът за реструктуриране завишава размера на изискването, определен при прилагане на ал. 6, ако след консултация с компетентния орган констатира, че за подходящ срок, не по-дълъг от една година, е необходим по-висок размер, за да се поддържа достатъчно пазарно доверие и да се гарантира непрекъснатото изпълнение на критични икономически функции от институцията или субекта по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, както и достъп до финансиране, без да се отпуска извънредна публична финансова подкрепа, различна от

вноски от механизми за финансиране на реструктурирането в съответствие с чл. 68, ал. 2 и 3 и чл. 137, ал. 3.

(9) За целите на ал. 1-8 капиталовите изисквания се тълкуват в съответствие с начина, по който компетентният орган прилага преходните разпоредби на част десета, дял I, глави 1, 2 и 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съответните разпоредби от Закона за кредитните институции, съответно от Закона за пазарите на финансови инструменти и актовете по прилагането им, които уреждат правото на преценка на компетентните органи.“

§ 36. Създава се чл. 69е:

„Минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения за субекти за реструктуриране от Г-СЗИ и установени в Европейския съюз съществени дъщерни предприятия на Г-СЗИ извън Европейския съюз

Чл. 69е. (1) За субект за реструктуриране, който е Г-СЗИ, или е част от Г-СЗИ, изискването по чл. 69, ал. 1 включва:

1. изискванията, посочени в чл. 92а и 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и
2. допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения, което органът за реструктуриране по чл. 2, съответно чл. 3, може да определи за субекта за реструктуриране, съгласно ал. 3.

(2) За съществено дъщерно предприятие в Европейския съюз на Г-СЗИ, която е установена извън Европейския съюз, изискването по чл. 69, ал. 1 включва:

1. изискванията, посочени в чл. 92б и 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и
2. допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения, което органът за реструктуриране може да определи за същественото дъщерно предприятие в съответствие с ал. 3, което се изпълнява чрез собствен капитал и задължения, отговарящи на условията по чл. 70а и чл. 122, ал. 5-7.

(3) Допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения за субект за реструктуриране от Г-СЗИ, или за съществено дъщерно предприятие в Европейския съюз на Г-СЗИ, която е установена извън Европейския съюз, може да бъде определено само в случай че изискването по ал. 1, т. 1, съответно по ал. 2, т. 1, не е достатъчно, за да бъдат изпълнени условията, предвидени в чл. 69б-69д. Допълнителното изискване се определя само до степента, необходима за да бъде осигурено изпълнението на условията по чл. 69б-69д.

(4) При прилагане на процедурата по чл. 71, ал. 6-8 за определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по отношение на няколко субекта за реструктуриране, които принадлежат към една и съща Г-СЗИ, допълнителното изискване по ал. 3 се изчислява, както следва:

1. за всеки субект за реструктуриране;
2. за предприятието майка от Европейския съюз, при допускане, че то е единствения субект за реструктуриране в групата на тази Г-СЗИ.

(5) Органът за реструктуриране мотивира решението за определяне на допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения по ал. 1, т. 2, съответно по ал. 2, т. 2 като включва и оценка на изпълнението на условията по ал. 3. Решението се преразглежда своевременно в случай на промени в нивото на изискването чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 276, ал. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти, приложимо за групата за реструктуриране, или за същественото дъщерно предприятие в Европейския съюз на Г-СЗИ, установена извън Европейския съюз.

§ 37. Член 70 се изменя така:

„Прилагане на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения към субектите за реструктуриране

Чл. 70. (1) Субектите за реструктуриране спазват изискванията, определени в съответствие с чл. 69а-69е, на консолидирана основа, съответстваща на нивото на групата за реструктуриране.

(2) Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по отношение на субект за реструктуриране на консолидирано ниво на групата за реструктуриране се определя от органа за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, в съответствие с процедурите по чл. 71 и 72, въз основа на изискванията по чл. 69а-69е и на това дали съгласно плана за реструктуриране дъщерните предприятия на групата в трети държави се реструктурират самостоятелно.“

§ 38. Създава се чл. 70а:

„Прилагане на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения към субекти, които не са субекти за реструктуриране

Чл. 70а. (1) Институциите, които са дъщерни предприятия на субект за реструктуриране или на субект от трета държава, но самите те не са субекти за реструктуриране, изпълняват съответно изискванията по чл. 69б-69д на индивидуална основа.

(2) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да приложи изискването по ал. 1 по отношение на дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, което е дъщерно предприятие на субект за реструктуриране, но самото то не е субект за реструктуриране.

(3) Предприятията майки от ЕС, които не са субекти за преструктуриране, но са дъщерни предприятия на субекти от трети държави, изпълняват съответно изискванията, предвидени в чл. 69б-69е, на консолидирана основа.

(4) Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по отношение на субект, който не е субект за преструктуриране, се определя при съответно спазване на реда по чл. 71 и 72, и в съответствие с чл. 69б-69д.

(5) Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по отношение на субект по ал. 1 се изпълнява чрез едно или повече задължения и собствен капитал, както следва:

1. задължения, по отношение на които са изпълнени следните условия:

а) емитирани са под условие за закупуване пряко от субекта за преструктуриране или непряко - чрез други субекти в същата група за преструктуриране, които са закупили задълженията от субекта по ал. 1, или са емитирани под условие за закупуване от съществуващ собственик на дялове или акции, който не е част от същата група за преструктуриране, и са закупени от него, доколкото упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с чл. 89-93 не засяга контрола върху дъщерното предприятие от страна на субекта за преструктуриране;

б) отговарят на критериите за приемливост, посочени в чл. 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на условията по член 72б, параграф 2, букви б), в), к), л) и м) и член 72б, параграфи 3-5 от посочения регламент;

в) при производство по несъстоятелност имат по-нисък ред на удовлетворяване от реда на задълженията, които не отговарят на условието по буква „а“ и които не са приемливи от гледна точка на капиталовите изисквания;

г) спрямо тях могат да бъдат упражнявани правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с чл. 89-93 по начин, който е съвместим със стратегията за преструктуриране на групата за преструктуриране, по-специално без да се засяга контролът върху дъщерното предприятие от страна на субекта за преструктуриране;

д) придобиването на собствеността върху тях не се финансира пряко или непряко от субекта по ал. 1 - 3;

е) в разпоредбите, които уреждат задълженията, не се предвижда изрично или по подразбиране, че по отношение на задълженията субектът по ал. 1 ще упражни съответно кол опция, опция за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване преди падежа, освен при несъстоятелност или прекратяване на субекта, нито субектът указва това по друг начин;

ж) разпоредбите, които уреждат задълженията, не предвиждат право за притежателя да иска изплащане на бъдещи лихви или на главницата преди

уговорените срокове, освен в случай на несъстоятелност или прекратяване на субекта по ал. 1 - 3;

з) размерът на дължимите плащания на лихви или на дивиденди, в зависимост от случая, не се променя въз основа на кредитния рейтинг на субекта по ал. 1 - 3 или на неговото предприятие майка.

2. собствен капитал, който включва:

а) базов собствен капитал от първи ред и

б) друг собствен капитал, който е емитиран под условие за закупуване пряко от субекти, включени в същата група за реструктуриране и е закупен от тях, или е емитиран под условие за закупуване пряко от субекти, които не са включени в същата група за реструктуриране и е закупен от тях, доколкото прилагането на правомощията за обезценяване или преобразуване чл. 89-93 не засяга контрола върху дъщерното предприятие от страна на субекта за реструктуриране.

(б) Органът за реструктуриране на дъщерно предприятие, което не е субект за реструктуриране, може да освободи напълно това дъщерно предприятие от прилагането на изискванията по ал. 1-5 когато:

1. дъщерното предприятие и субектът за реструктуриране са установени в Република България и са част от една и съща група за реструктуриране;

2. субектът за реструктуриране спазва минималното изискване съгласно чл. 70;

3. няма и не се очакват съществени практически или правни пречки за своевременното прехвърляне на собствен капитал или за изплащането на задължения от субекта за реструктуриране към дъщерното предприятие, по отношение на което е била направена констатацията по чл. 90, по-специално когато по отношение на субекта за реструктуриране е предприето действие за реструктуриране;

4. компетентният орган приема, че субектът за реструктуриране управлява дъщерното предприятие благоразумно, а самият субект за реструктуриране е декларирал, със съгласието на компетентния орган, че гарантира поетите от дъщерното предприятие ангажименти, или рисковете в дъщерното предприятие не са значителни;

5. процедурите за оценка, измерване и контрол на риска на субекта за реструктуриране се прилагат и за дъщерното предприятие и

6. субектът за реструктуриране притежава повече от 50 % от правата на глас, свързани с акциите или дяловете в капитала на дъщерното предприятие, или има право да назначава или освобождава мнозинството от членовете на неговия ръководен орган.

(7) Органът за преструктуриране на дъщерно предприятие, което не е субект за преструктуриране, може да го освободи напълно от прилагането на изискванията по ал. 1-5 когато:

1. дъщерното предприятие и неговото предприятие майка са установени в Република България и са част от една и съща група за преструктуриране;

2. предприятието майка отговаря на консолидирана основа на изискването по чл. 69, ал. 1;

3. няма и не се очакват съществени практически или правни пречки за съевременното прехвърляне на собствен капитал или за изплащането на задължения от предприятието майка към дъщерното предприятие, по отношение на което е била направена констатацията чл. 90, по-специално когато по отношение на предприятието майка е предприето действие по преструктуриране или е упражнено правомощието чл. 89, ал. 1-4;

4. компетентният орган приема, че предприятието майка управлява дъщерното предприятие благоразумно, а самото предприятие майка е декларирало, със съгласието на компетентния орган, че гарантира поетите от дъщерното предприятие ангажименти, или рисковете в дъщерното предприятие не са значителни;

5. процедурите за оценка, измерване и контрол на риска на предприятието майка се прилагат за дъщерното предприятие;

6. предприятието майка притежава повече от 50 % от правата на глас, свързани с акциите или дяловете в капитала на дъщерното предприятие, или има право да назначава или освобождава мнозинството от членовете на неговия ръководен орган.

(8) Когато са изпълнени условията по ал. 6, т. 1 и 2 органът за преструктуриране на дъщерното предприятие може да разреши изискването по чл. 69, ал. 1 да бъде изпълнено напълно или частично посредством гаранция, издадена от субекта за преструктуриране, която отговаря на следните условия:

1. гаранцията е издадена в размер, който е най-малко еквивалентен на размера на изискването, което замества;

2. гаранцията е предявима когато дъщерното предприятие не е в състояние да плаща изискуемите си задължения, или когато за това дъщерно предприятие е направена констатацията за наличието на условията по чл. 90, в зависимост от това кое от двете събития настъпи по-рано;

3. най-малко 50 % от размера на гаранцията е обезпечен чрез договор за финансово обезпечение по Закона за договорите за финансови обезпечения;

4. обезпечението на гаранцията отговаря на изискванията по чл. 197 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и след прилагане на консервативно процентно намаление е достатъчно, за да покрие обезпечения размер по т. 3;

5. обезпечението на гаранцията е свободно от тежести и не се използва като обезпечение по друга гаранция;

6. обезпечението има ефективен срок до падежа, съответстващ на условието за срок до падежа по чл. 72в, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и

7. няма правни, регулаторни или оперативни пречки за прехвърлянето на обезпечението от субекта за реструктуриране към съответното дъщерно предприятие, включително когато по отношение на субекта за реструктуриране е предприето действие за реструктуриране.

(9) За целите на ал. 8, т. 7, по искане на органа за реструктуриране субектът за реструктуриране предоставя независимо писмено мотивирано правно становище, или обосновава по друг задоволителен начин липсата на правни, регулаторни или оперативни пречки пред прехвърлянето на обезпечението от субекта за реструктуриране на съответното дъщерно предприятие.“

§ 39. Чл. 71 се изменя така:

„Координация на мерките по прилагане на минималното изискване по отношение на субектите за реструктуриране

(1) Решението за определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения се взема едновременно с разработването и поддържането на плана за реструктуриране.

(2) Българската народна банка, съответно Комисията, когато е орган за реструктуриране на ниво група, органите за реструктуриране на субектите за реструктуриране, когато групата се състои от повече от една група за реструктуриране и органите за реструктуриране, които отговарят за дъщерните предприятия на индивидуална основа, вземат съвместно решение относно:

1. размера на минималното изискване, приложимо на консолидирано ниво на групата за реструктуриране, за всеки субект за реструктуриране;

2. размера на минималното изискване, приложимо на индивидуална основа за всеки субект от група за реструктуриране, който не е субект за реструктуриране.

(3) Когато е орган за реструктуриране на субект за реструктуриране, БНБ, съответно Комисията, органът за реструктуриране на ниво група и органите за реструктуриране, които отговарят за дъщерните предприятия на групата за реструктуриране на индивидуална основа, вземат съвместно решение относно:

1. размера на минималното изискване, приложимо на консолидирано ниво към групата за реструктуриране и

2. размера на минималното изискване, приложимо на индивидуална основа за всеки субект от групата за реструктуриране, който не е субект за реструктуриране.

(4) Съвместните решения по ал. 2 и 3 се приемат при спазване на изискванията на чл. 70 и 70а, мотивират се и се предоставят от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране и на предприятието майка от ЕС, когато това предприятие майка не е субект за реструктуриране на същата група за реструктуриране.

(5) В съвместното решение по ал. 2, съответно по ал. 3, може да се предвиди, че когато в съответствие със стратегията за реструктуриране, субектът за реструктуриране не е закупил, пряко или непряко, достатъчно инструменти, отговарящи на условията по чл. 70а, ал. 5, изискванията по чл. 69д се изпълняват частично от дъщерното предприятие, което не е субект за реструктуриране, с инструменти, отговарящи на условията по чл. 70а, ал. 5, които са емитирани за закупуване от субекти, които не принадлежат към групата за реструктуриране и са закупени от тях.

(6) Когато е орган за реструктуриране на субект за реструктуриране, който заедно с други субекти за реструктуриране принадлежи към една и съща Г-СЗИ, БНБ, съответно Комисията, участва в обсъждането и, когато е целесъобразно и в съответствие със стратегията за реструктуриране на Г-СЗИ, съгласува прилагането на чл. 72д от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и корекциите за минимизиране или премахване на разликата между сбора на сумите по чл. 69е, ал. 4, т. 1 и по чл. 12а от Регламент (ЕС) № 575/2013 за отделните субекти за реструктуриране, и сбора от сумите по чл. 69е, ал. 4, т. 2 и по чл. 12а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(7) Корекциите по ал. 6 могат да се прилагат по отношение на разликите в изчислението на размерите на общата рискована експозиция между съответните държави членки чрез корекция на нивото на изискването. Корекциите не се прилагат с цел премахване на разлики, произтичащи от експозиции между групи за реструктуриране.

(8) В случаите по ал. 6 сборът от сумите по чл. 69е, ал. 4, т. 1 и по чл. 12а от Регламент (ЕС) № 575/2013 за отделните субекти за реструктуриране не може да бъде по-малък от сбора от сумите по чл. 69е, ал. 4, т. 2 и по чл. 12а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(9) При липса на съвместно решение в рамките на четири месеца, поради несъгласие относно консолидираното изискване за групата за реструктуриране по чл. 70 БНБ, съответно Комисията, в качеството на орган за реструктуриране на субекта за реструктуриране, определя размера на консолидираното минимално изискване, като взема предвид:

1. оценките на субектите от групата за реструктуриране, които не са субекти за реструктуриране, извършени от съответните органи за реструктуриране;

2. становището на органа за реструктуриране на ниво група, ако е различен от БНБ, съответно Комисията.

(10) Ако до изтичането на четири месечния срок по ал. 9 някой от съответните органи за реструктуриране е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, БНБ, съответно Комисията, в качеството на орган за реструктуриране на субекта за реструктуриране, отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в едномесечен срок в съответствие с чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

(11) В случаите, в които е орган за реструктуриране на ниво група, или орган за реструктуриране на субект за реструктуриране БНБ, съответно Комисията, не може да отнася въпрос относно нивото на изискването, определено на индивидуална основа от органа за реструктуриране на дъщерното предприятие, което не е субект за реструктуриране, когато нивото е:

1. в рамките на отклонение от 2 % от размера на общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, спрямо изискването, посочено в чл. 70;

2. съобразено с изискванията на чл. 69г, ал. 1-8.

(12) Ако в рамките на един месец ЕБО не вземе решение, БНБ, съответно Комисията, взема самостоятелно решение в качеството на орган за реструктуриране на субекта за реструктуриране.

(13) При липса на съвместно решение в срок от четири месеца поради несъгласие относно нивото на консолидираното изискване за групата за реструктуриране и нивото на изискването, което да се прилага към субектите на групата за реструктуриране на индивидуална основа, решението относно нивото на консолидираното изискване за групата за реструктуриране, се взема от БНБ, съответно от Комисията, по реда на ал. 10-12.

(14) Съвместните решения по ал. 2 и всяко решение, взето при липса на съвместно решение, са обвързващи за БНБ, съответно за Комисията, подлежат на редовен преглед и се актуализират при необходимост.

(15) Когато е орган за реструктуриране по отношение на субект от групата за реструктуриране, който не е субект за реструктуриране, БНБ, съответно Комисията, участва при вземането на съвместно решение относно размера на минималното изискване, приложимо на консолидирано ниво към групата за реструктуриране. В този случай БНБ, съответно Комисията, упражнява

правомощия на съответен орган за реструктуриране, предвидени в ал. 1-14. В този случай съвместното решение е обвързващо за БНБ, съответно за Комисията.“

§ 40. Чл. 72 се изменя така:

„Координация на мерките по прилагане на минималното изискване по отношение на субекти, които не са субекти за реструктуриране

(1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на субект от група за реструктуриране, който не е субект за реструктуриране, определя минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения на индивидуално ниво по отношение на субекта в съответствие с чл. 70а.

(2) Решението по ал. 1 се взема едновременно с разработването и поддържането на плана за реструктуриране под формата на съвместно решение на органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране, органа за реструктуриране на ниво група, ако е различен от първия, БНБ, съответно Комисията и органите за реструктуриране, отговарящи за другите дъщерни предприятия от групата за реструктуриране, към които се прилага минимално изискване на индивидуална основа.

(3) Съвместното решение по ал. 2 се мотивира и се предава от БНБ, съответно от Комисията, на субекта от групата за реструктуриране, който не е субект за реструктуриране.

(4) В съвместното решение по ал. 2 може да се предвиди, че когато в съответствие със стратегията за реструктуриране, субектът за реструктуриране не е закупил, пряко или непряко, достатъчно инструменти, отговарящи на условията по чл. 70а, ал. 5, изискванията по чл. 69д се изпълняват частично от дъщерното предприятие, което не е субект за реструктуриране, с инструменти, отговарящи на условията по чл. 70а, ал. 5, които са емитирани за закупуване от субекти, които не принадлежат към групата за реструктуриране и са закупени от тях.

(5) При липса на съвместно решение в срок от четири месеца поради несъгласие относно нивото на изискването по чл. 70а БНБ, съответно Комисията, в качеството на орган за реструктуриране на субекта, към който се прилага минималното изискване по чл. 70а, определя размера на изискването на индивидуална основа, като взема предвид:

1. мненията и резервите, изразени писмено от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране и

2. мненията и резервите, изразени писмено на органа за реструктуриране на ниво група, ако този орган е различен от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране.

(6) Ако до изтичането на четиримесечния срок по ал. 5 органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране или органът за реструктуриране на ниво група е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, БНБ, съответно Комисията, в качеството на орган за реструктуриране на субект, който не е субект за реструктуриране, отлага вземането на решение и изчакват решението, което ЕБО може да вземе в едномесечен срок в съответствие с чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

(7) Ако в рамките на един месец ЕБО не вземе решение, БНБ, съответно Комисията, взема самостоятелно решение относно минималното изискване, приложимо към дъщерното дружество, лицензирано в Република България, което не е субект за реструктуриране.

(8) Съвместното решение по ал. 2 и всяко решение, взето при липса на съвместно решение, са обвързващи за БНБ, съответно за Комисията, подлежат на редовен преглед и се актуализират при необходимост.

(9) При липса на съвместно решение в срок от четири месеца поради несъгласие относно нивото на консолидираното изискване за групата за реструктуриране и относно нивото на изискването, което да се прилага към субектите от групата за реструктуриране на индивидуална основа, решението относно нивото на изискването, което да се прилага за дъщерното предприятие на групата за реструктуриране, лицензирано в Република България, на индивидуална основа, се взема от БНБ, съответно от Комисията, по реда на ал. 1-7.

(10) В случаите по ал. 1 БНБ, съответно Комисията, участва и при вземането на съвместно решение относно размера на минималното изискване, приложимо на консолидирано ниво към групата за реструктуриране, и на индивидуална основа за всеки субект от групата за реструктуриране, който не е субект за реструктуриране. Съвместното решение е обвързващо за БНБ, съответно за Комисията.“

§ 41. Създава се чл. 72а:

„Минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения в преходния период и периода след реструктуриране

Чл. 72а (1) Минималното ниво на изискването по чл. 69г не се прилага за срок от две години, считано от:

1. датата, на която органът за реструктуриране е приложил инструмента за споделяне на загуби, или

2. датата, на която, с цел да се рекапитализира без прилагане на инструменти за реструктуриране, субектът за реструктуриране е въвел алтернативна мярка от страна на частния сектор по чл. 51, ал. 1, т. 2, с която капиталовите инструменти и другите задължения са били обезценени или преобразувани в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, или са упражнени правомощията за обезценяване или преобразуване по чл. 89-91.

(2) Минималното изискване по чл. 69а, ал. 7-10 и ал. 16, съответно по чл. 69г, не се прилага за срок от три години считано от датата, на която субектът за реструктуриране или групата, от която е част субектът за реструктуриране, са определени за Г-СЗИ, или органът за реструктуриране е започнал да прилага по отношение на субекта за реструктуриране изискванията по чл. 69г ал. 1 и 2, съответно ал. 3-5.

(3) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, определя преходен период, през който институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, спрямо което са приложени инструменти за реструктуриране или е упражнено правомощието за обезценяване или преобразуване по чл. 89-91, достига минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, определено при съответното прилагане на чл. 70 или чл. 70а, или изискванията, произтичащи от прилагането на чл. 69а, ал. 7-10, ал. 11-13 или ал. 16.

(4) При определяне на преходния период органът за реструктуриране взема предвид:

1. преобладаващото наличие на депозити и липса на дългови инструменти в модела на финансиране;

2. достъпа до капиталовите пазари за приемливи задължения;

3. степента, в която субектът за реструктуриране използва базов собствен капитал от първи ред за спазване на изискването по чл. 70.

(5) Органът за реструктуриране съобщава на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 планираното минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения за всеки 12-месечен период по време на преходния период, с оглед да се улеснят постепенното увеличаване на неговия капацитет за поемане на загуби и рекапитализация и достигането на определеното минимално изискване в края на преходния период.“

§ 42. Създава се чл. 72б:

„Отчетност и публично оповестяване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

Чл. 72б. (1) Институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, за които се определя минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 69, предоставят на БНБ, в качеството ѝ на орган за реструктуриране и компетентен орган, съответно на Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране и компетентен орган, отчети относно:

1. размера на собствения капитал, който, когато е приложимо, отговаря на условията по чл. 70а, ал. 5, т. 2 и размера на приемливите задължения, изразени по реда на чл. 69, ал. 2, след съответно прилагане на приспаданията по чл. 72д-72й от Регламент (ЕС) № 575/2013;

2. размера на другите задължения, които споделят загуби;

3. елементите на собствения капитал и задълженията по т. 1 и 2, в това число:

а) структурата, включително падежния профил;

б) реда за удовлетворяване при производство по несъстоятелност;

в) ако е приложимо - посочване на правото на трета държава, което урежда съответния елемент, както и дали са включени договорните условия по чл. 84, ал. 1-3, както и тези по чл. 52, параграф 1, букви „п“ и „р“ и чл. 63, букви „н“ и „о“ от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Задължението за отчитане на размера на другите задължения, които споделят загуби по ал. 1, т. 2 не се прилага за субектите по ал. 1, които към датата на подаване на отчета, притежават собствен капитал и приемливи задължения в размер най-малко на 150 % от изискването по чл. 69, ал. 1, изчислено в съответствие с ал. 1, т. 1.

(3) Отчетите по ал. 1, т. 1 се предоставят най-малко на всеки шест месеца.

(4) Отчетите по ал. 1, т. 2 и 3 се предоставят най-малко веднъж годишно.

(5) Българската народна банка, съответно К, може да изисква от институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 да предоставят отчетите по ал. 1 с по-голяма честота.

(6) Субектите по ал. 1 най-малко веднъж годишно оповестяват публично:

1. размера на собствения капитал, който, когато е приложимо, отговаря на условията по чл. 70а, ал. 5, т. 2 и на приемливите задължения;

2. структурата на елементите по т. 1, включително падежния им профил и техния ред при производство по несъстоятелност;

3. приложимото изискване по чл. 70 или 70а, изразено в процентни дялове съгласно чл. 69, ал. 2.

(7) Изискванията по ал. 1 и ал. 6 не се прилагат за институции и дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, планът за реструктуриране на които предвижда, че ще бъдат прекратени чрез производство по несъстоятелност.

(8) Когато са предприети действия по реструктуриране или е упражнено правомощието за обезценяване или преобразуване, изискванията за публично

оповестяване на информация по ал. 6, се прилагат от датата на която изтича срокът за изпълнение на изискванията по чл. 70 или 70а, определен съгласно чл. 72а.“

§ 43. Създава се чл. 72в:

„Нарушения на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

Чл. 72в (1) За отстраняване на нарушения на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 70 и 70а, органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3 може:

1. да упражни правомощията за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране по чл. 29 или 30;
2. да упражни правомощията по чл. 28а - 28в;
3. да наложи административна мярка или санкция по чл. 145.

(2) За отстраняване на нарушения на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 70 и 70а, компетентният орган може:

1. да наложи мерки по чл. 103, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 276, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти;
2. да приложи мерки за ранна намеса по чл. 44.

(3) В случаи на нарушения на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, органът за реструктуриране и компетентният орган могат да извършат оценка по чл. 51, съответно по чл. 52, относно това дали институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 са проблемни или има вероятност да станат проблемни.

(4) Органът за реструктуриране и компетентният орган се консултират помежду си при упражняване на правомощията по ал. 1-3.“

§ 44. В чл. 73 навсякъде думите „приемливите задължения“ се заменят със „задълженията, които споделят загуби“.

§ 45. В чл. 74, ал. 1, т. 2, буква „б“ думите „приемливи задължения“ се заменят със „задължения, които споделят загуби“.

§ 46. В чл. 75 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 точка 5 се изменя така:

„5. когато общото намаление съгласно т. 1-4 е по-малко от сбора на сумите по чл. 74, ал. 4, т. 2 и 3 размерът на главницата или текущо дължимата сума по останалите задължения, които споделят загуби, включително дълговите инструменти по чл. 94, ал.1, т. 11 от Закона за банковата несъстоятелност, се

намалява след прилагане на изключенията по чл. 66, ал. 2, и когато е приложимо чл. 67, в съответствие с реда на вземанията по чл. 94 от Закона за банковата несъстоятелност, съответно по чл. 722, ал. 1 и чл. 722а от Търговския закон.“

2. В ал. 2 думите „приемливите задължения“ се заменят със „задълженията, които споделят загуби,“, а думите „приемливи задължения“ се заменят със „задължения, които споделят загуби“.

3. В ал. 3 думите „приемливите задължения“ се заменят с думите „задълженията, които споделят загуби“.

§ 47. В чл. 84 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 в основния текст след думата „споразуменията“ се добавя „или инструментите“, а след думата „споразумението“ се добавя „или инструмента“;

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Изискването по ал. 1 не се прилага, когато органът за реструктуриране установи, че може да упражни правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на посочените в ал. 1 задължения, съгласно законодателството на третата държава или обвързващо споразумение, сключено с нея.“;

3. Създават се нови алинеи 3 и 4:

„(3) Органът за реструктуриране по чл. 2 или чл. 3 може да не прилага ал. 1 спрямо институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, за които минималното изискване по чл. 69, ал. 1 е равно на сумата за покриване на загубите, определена съгласно чл. 69б, ал. 2, т. 1, ако задълженията, които отговарят на условията по ал. 1 и които не включват договорната клауза, не се вземат предвид за целите на това изискване.

(4) Когато констатира, че от правна или друга гледна точка е невъзможно да включи договорна разпоредба за признаване на споделянето на загуби в споразумение или инструмент, задължението по който подлежи на удовлетворяване в производството по несъстоятелност преди задълженията по чл. 94, ал. 1, т. 11-15 от Закона за банковата несъстоятелност, институцията или дружеството уведомява органа за реструктуриране, като посочва класа от задължения и основанията за своята констатация. В този случай изпълнението на задължението за включване на договорна разпоредба спира от момента на получаване на уведомлението от органа за реструктуриране“.

4. Създават се алинеи 5 - 11:

„(5) Органът за реструктуриране оценява възможността за включване на договорна разпоредба за признаване на споделянето на загуби в споразумението или инструмента по ал. 1 и последиците от уведомлението върху възможността за реструктуриране на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, като за целта може да изисква от институцията или

дружеството допълнителна информация.

(6) В случай че достигне до заключение, че от правна или друга гледна точка е възможно включването на договорна разпоредба за признаване на споделянето на загуби в споразумението или инструмента по ал. 1, органът за реструктуриране взема предвид необходимостта да се гарантира възможността за реструктуриране на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 и изисква от институцията или дружеството да включи такава договорна разпоредба.

(7) В случаите по ал. 6 органът за реструктуриране може да изиска от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 да измени своите практики относно прилагането на освобождаването от договорно признаване на споделянето на загуби.

(8) Алинеи 4 - 7 не се прилагат за инструменти на допълнителния капитал от първи ред, инструменти на капитала от втори ред и дългови инструменти, с които се създава или признава дълг, когато тези инструменти са необезпечени задължения.

(9) Когато органът за реструктуриране, при оценката на възможността за реструктуриране по чл. 26 и 27, или по всяко друго време, констатира, че в рамките на клас от задължения, който включва приемливи задължения, размерът на задълженията, които в съответствие с ал. 4 не включват договорна разпоредба за признаване на споделянето на загуби, заедно със задълженията, които са изключени от прилагането на инструмента за споделяне на загуби в съответствие с чл. 66, ал. 2 или които е вероятно да бъдат изключени в съответствие с чл. 67, ал. 1 и 2, възлиза на повече от 10 % от този клас, той незабавно оценява последиците от това обстоятелство по отношение на възможността за реструктуриране на институцията или дружеството, включително последиците, свързани с риска от засягане на защитните механизми за кредиторите по чл. 105, при прилагане на правомощията за обезценяване и преобразуване на приемливи задължения.

(10) Когато въз основа на оценката по ал. 9 органът за реструктуриране достигне до заключение, че задълженията по ал. 1, по отношение на които не е включена договорна разпоредба за признаване на споделянето на загуби, създават съществена пречка пред възможността за реструктуриране, той упражнява правомощията по чл. 29, доколкото е целесъобразно за отстраняване на тази пречка пред възможността за реструктуриране.

(11) Задълженията по ал. 1, по отношение на които институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 не включи договорна разпоредба за признаване на споделянето на загуби, или за които, в съответствие с ал. 4-10, изискването за такава договорна разпоредба не се прилага, не се отчитат за целите на

изпълнението на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.“

5. Досегашните ал. 3 и 4 стават съответно ал. 12 и 13, и се изменят така:

„(12) Органът за реструктуриране може да изисква от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 да представи правно становище относно възможностите за осигуряване на изпълнението и ефективността на договорната разпоредба по ал. 1.

(13) Ако институцията или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 не включи в споразумение или инструмент по ал. 1 договорна разпоредба за признаване на споделянето на загуби, това не възпрепятства органа за реструктуриране да упражни правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на задължението, произтичащо от споразумението или инструмента.”

6. Създава се ал. 14:

„(14) Въз основа на регулаторните технически стандарти, разработени от ЕБО, органът за реструктуриране може да определи конкретни категории задължения, спрямо които институцията или дружеството по чл. 1, т. 3-5 може да прилага констатация, че от правна или друга гледна точка е невъзможно да включи договорна разпоредба за признаване на споделянето на загуби в споразумение или инструмент по ал. 1.“

§ 48. Заглавието на глава петнадесета се изменя така:

„Обезценяване и преобразуване на капиталови инструменти и приемливи задължения“.

§ 49. Член 89 се изменя така:

„Изискване за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения

(1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може при необходимост да вземе решение за обезценяване или преобразуване в инструменти на собственост на съответни капиталови инструменти и приемливи задължения на институцията или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5.;

(2) Решението по ал. 1 може да бъде взето самостоятелно или като част от действие по реструктуриране, когато са изпълнени условията за реструктуриране по чл. 51 или 52.

(3) Когато съответните капиталови инструменти и приемливи задължения са закупени от субекта за реструктуриране непряко — чрез други субекти в рамките на същата група за реструктуриране, правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения се упражнява заедно с упражняването на същото правомощие на

нивото на предприятието майка на засегнатия субект или на нивото на предприятията майки, които не са субекти за реструктуриране, така че загубите да бъдат реално прехвърлени и засегнатият субект да бъде рекапитализиран от субекта за реструктуриране.

(4) След упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения, независимо от действия по реструктуриране, органът за реструктуриране извършва оценка по реда на чл. 106, и при необходимост прилага чл. 107.

(5) Правомощието за обезценяване или преобразуване на приемливи задължения независимо от действия по реструктуриране, може да се упражнява от органа за реструктуриране само във връзка с приемливи задължения, които отговарят на условията по чл. 70а, ал. 5, т. 1, с изключение на условието, свързано с остатъчният срок до падежа на задълженията съгласно чл. 72в, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(6) При упражняване на правомощието по ал. 5 органът за реструктуриране спазва принципа по чл. 53, ал. 1, т. 7 за справедливо третиране на кредиторите.

(7) Когато органът за реструктуриране предприема действие по реструктуриране във връзка със субект за реструктуриране или при извънредни обстоятелства, в отклонение от плана за реструктуриране, във връзка със субект, който не е субект за реструктуриране, той взема предвид размера, с който се намаляват, обезценяват или преобразуват съответните капиталови инструменти или приемливи задължения по реда на чл. 92, ал. 1 на нивото на този субект, при изчисляване на праговете, предвидени в чл. 57, ал. 8 и чл. 68, ал. 2, т. 1 или чл. 68, ал. 3, т. 1, приложими за засегнатия субект.“

§ 50. В чл. 90 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в основния текст думите „в съответствие с процедурата по чл. 92“ се заменят с „във връзка със съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по чл. 89, ал. 5“;

б) в т. 1 след думите „по чл. 51“ се добавя „или 52“ и накрая се добавя „или“;

в) в т. 2 след думите „капиталови инструменти“ се добавя „и приемливите задължения по чл. 89, ал. 5“;

г) в т. 6 думите „по чл. 51, ал. 3, т. 4“ се заменят с „по чл. 51, ал. 4, т. 4“.

2. В ал. 2:

а) в т. 1 думите „чл. 51, ал. 3“ се заменят с „чл. 51, ал. 4“;

б) в т. 2 след думите „капиталови инструменти“ се добавя „или приемливите задължения по чл. 89, ал. 5“.

§ 51. В чл. 91, ал. 5 след думите „капиталови инструменти“ се добавя „или приемливите задължения по чл. 89, ал. 5“.

§ 52. В чл. 92 се правят следните изменения и допълнения:

1. Заглавието на разпоредбата се изменя така:

„Ред и процедури за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения“;

2. В ал. 1 се създава т. 4:

„4. главницата на приемливите задължения по чл. 89, ал. 5 се обезценява или се преобразува в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, или и двете, до необходимата степен за постигане на целите на реструктурирането по чл. 50, или до пълния размер на съответните приемливи задължения, в зависимост от това кое от двете е по-малко.“;

3. В ал. 2:

а) в основния текст думите „съответен капиталов инструмент“ се заменят с „главницата на съответния капиталов инструмент или приемливо задължение по чл. 89, ал. 5“;

б) в т. 2 и 3 след думите „притежателят на инструмента“ се добавя „или на приемливото задължение по чл. 89, ал. 5“.

4. В ал. 3:

а) основният текст се изменя така:

„(3) С оглед на възможността за извършване на преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по чл. 89, ал. 5, съгласно ал. 1, т. 2-4, органът за реструктуриране може да изиска от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 да емитира инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в полза на притежателите на тези инструменти и приемливи задължения. Съответните капиталови инструменти и приемливи задължения могат да бъдат преобразувани, когато са спазени следните условия:“;

б) в т. 4 след думите „капиталов инструмент“ се добавя „или всяко приемливо задължение по чл. 89, ал. 5“.

§ 53. В чл. 93 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Преди да вземе решение по чл. 90, ал. 1, т. 2-5 или 6 по отношение на институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество на предприятие-майка от Европейския съюз и е емитирала съответните капиталови инструменти или приемливите задължения по чл. 89, ал. 5, с цел изпълнение на изискването по чл. 70а на индивидуална основа, или съответните

капиталови инструменти, признати за целите на изпълнение на капиталовите изисквания на индивидуална основа, както и на консолидирана основа по отношение на групата, БНБ, съответно Комисията, след консултация с органа за реструктуриране на съответния субект за реструктуриране, уведомява в срок от 24 часа:

1. консолидиращия надзорен орган и ако е различен, подходящия орган от неговата държава членка;

2. органите за реструктуриране на други субекти в рамките на същата група за реструктуриране, които пряко или непряко са закупили задължения по чл. 70а, ал. 5 от субекта, към който се прилага чл. 70а, ал. 1-4.“;

2. В ал. 2:

а) в основния текст думите „чл. 90, ал. 1, т. 4“ се заменят с „чл. 90, ал. 1, т. 3 и 4“;

б) в т. 2 накрая се добавя „и консолидиращият надзорник“.

3. В ал. 5 в основния текст думите „по ал. 1 или 2 и след консултация с уведомлените органи“ се заменят с „по ал. 1, съответно по ал. 2 и след консултация с органите по ал. 1, т. 1, съответно по ал. 2“.

§ 54. В чл. 94, ал. 2, т. 5, 6 и 10 думите „приемливи задължения“ се заменят със „задължения, които споделят загуби“.

§ 55. В чл. 97, ал. 4 думите „приемливите задължения“ се заменят със „задълженията, които споделят загуби“.

§ 56. В чл. 100 се правят следните изменения и допълнения:

1. Основният текст на ал. 4 се изменя така:

„(4) При условие че изпълнението на съществени договорни задължения продължава, включително на задължения за плащане, доставка или осигуряване на обезпечение, спирането на изпълнението по чл. 52а, мярката за предотвратяване на кризи или мярката за управление на кризи, включително настъпването на събитие, което е пряко свързано с прилагането на такава мярка, не могат да послужат като основание на страна по договор да извърши следното:“;

2. В ал. 6 думите „съгласно чл. 101“ се заменят със „съгласно чл. 52а, чл. 101, 102 или 103“ и думите „за целите на ал. 1“ се заменят с „за целите на ал. 1, 2 и 4 и чл. 103, ал. 1“.

§ 57. В чл. 101 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4:

а) т. 1 се заличава.

б) в т. 2 думите „централни контрагенти и централни банки“ се заличават.

в) т. 3 се изменя така:

„3. централни контрагенти, получили разрешение за извършване на дейност в Европейския съюз съгласно чл. 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012, както и централни контрагенти от трети държави, признати от ЕОЦКП, съгласно чл. 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012;“

г) създава се т. 4:

„4. централни банки.“

2. Създават се ал. 6 и 7:

„(6) Органът за реструктуриране определя вида и обхвата на задълженията за плащане или доставка, по отношение на които да бъде приложено спиране съгласно ал. 1, като съобразява обстоятелствата във всеки отделен случай, в това число и дали е целесъобразно спиране на изпълнението по влогове на физически лица или микро-, малки и средни предприятия, попадащи в обхвата на гаранцията по Закона за гарантиране на влоговете в банките.

(7) Когато прецени, че е целесъобразно да спре изпълнението на задължения по отговарящи на условията влогове, с решението по ал. 1 органът за реструктуриране определя за срока на спирането максимална дневна сума, която може да бъде изплащана по искане на вложителя. Редът и условията за определяне и изплащане на максималната дневна сума се уреждат с наредба на БНБ.“

§ 58. Член 102, ал. 2 се изменя така:

„(2) Органът за реструктуриране не упражнява правомощието по ал. 1 по отношение на:

1. обезпечени интереси на системи или на системни оператори, определени за целите на осигуряване на окончателност на сетълмента съгласно Закона за платежните услуги и платежните системи и съответното приложимо законодателство;

2. централни контрагенти, които са получили разрешение в Европейския съюз съгласно чл. 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012, както и признатите от ЕОЦКП централни контрагенти от трети държави съгласно чл. 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

3. централни банки във връзка с активи, заложи от институцията в режим на реструктуриране или предоставени от тази институция под формата на маржин или обезпечение.“

§ 59. Член 103, ал. 4 се изменя така:

„(4) Спирането по ал. 1 и 2 не се прилага по отношение на:

1. системи или системни оператори, осигуряващи окончателност на сетълмента съгласно Закона за платежните услуги и платежните системи или съответното приложимо законодателство;

2. централни контрагенти, които са получили разрешение в Европейския съюз съгласно чл. 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012, както и признатите от ЕОЦКП централни контрагенти от трети държави съгласно чл. 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

3. централни банки.“

§ 60. Създава се чл. 103а:

„Договорно признаване на правомощия за спиране във връзка с реструктурирането

Чл. 103а (1) При сключване на финансов договор институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 включват клаузи, с които страните признават, че финансовият договор може да бъде предмет на упражняване на правомощия на органите за реструктуриране за спиране или ограничаване на правата и задълженията по чл. 52а, 101, 102 и 103 и признават, че са обвързани от изискванията по чл. 100, при условие че:

1. финансовият договор се урежда от правото на трета държава;

2. финансовият договор предвижда упражняването на едно или повече права за прекратяване или права за изпълнение на обезпечени интереси, за които биха се прилагали чл. 52а, 101, 102 или 103, ако финансовият договор се уреждаше от приложимото законодателство в Република България.

(2) Институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3-5, които са предприятия майки от Европейския съюз, предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че дъщерните им предприятия от трети държави включват във финансовите договори по ал. 1 клаузи, съгласно които упражняването на правомощието на органа за реструктуриране по чл. 52а, чл. 100, 101, 102 или 103 за спиране или ограничаване на правата и задълженията на предприятието майка от Европейския съюз не представлява валидно основание за упражняване на право на ранно прекратяване, спиране, изменение, нетиране или прихващане или за изпълнение на обезпечени интереси по тези договори.

(3) Алинея 2 се прилага за дъщерни предприятия в трета държава, които са кредитни институции, инвестиционни посредници, предприятия, които биха били инвестиционни посредници, ако главното им управление беше в Република България, или финансови институции.

(4) Ако институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 не включи във финансов договор изискваната съгласно ал. 1 клауза, това не възпрепятства

органа за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 да упражни правомощията по чл. 52а, 100, 101, 102 или 103 по отношение на задълженията, произтичащи от този финансов договор.“.

§ 61. В чл. 113, ал. 1 думите „чл. 51, ал. 3“ се заменят с „чл. 51, ал. 4“.

§ 62. В член 120 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „71, чл. 72, ал. 9“ се заменят с „69-72“;
2. В ал. 3, т. 8 думите „чл. 69 -71 и чл. 72, ал. 9“ се заменят с „чл. 69-72“.

§ 63. В чл. 122 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „органите за реструктуриране на другите държави членки“ се заменят с „органите за реструктуриране на държавите членки, в които са установени дъщерните дружества и значимите клонове“;

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Когато предприятието майка от Европейския съюз, установено в Република България, притежава всички дъщерни предприятия от Европейския съюз на институция от трета държава или на предприятие майка от трета държава, европейската колегия за реструктуриране се председателства от органа за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3.“;

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, участва като член на европейската колегия за реструктуриране когато предприятието майка от Европейския съюз, което е установено в друга държава членка, притежава всички дъщерни предприятия от Европейския съюз на институция от трета държава или на предприятие майка от трета държава. В тези случаи европейската колегия за реструктуриране се председателства от органа за реструктуриране от държавата членка, в която е установено предприятието майка от Европейския съюз.“;

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и се изменя така:

„(4) Когато не са налице условията по ал. 2 или 3 европейската колегия за реструктуриране се председателства от органа за реструктуриране на предприятието майка от Европейския съюз или дъщерното предприятие от Европейския съюз с най-висока обща стойност на балансовите активи.“;

5. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

6. Създават се ал. 6 и 7:

„(6) При определяне на минималните изисквания по чл. 69-72 членовете на европейската колегия за реструктуриране вземат предвид глобалната стратегия за реструктуриране, ако има такава, приета от органите от третата

държава.

(7) Когато в съответствие с глобалната стратегия за реструктуриране дъщерните предприятия, установени в Европейския съюз, или предприятието майка от Европейския съюз и неговите дъщерни институции не са субекти за реструктуриране и членовете на европейската колегия за реструктуриране са съгласни с тази стратегия, дъщерните предприятия, установени в Европейския съюз или предприятието майка от Европейския съюз на консолидирана основа, изпълняват изискването по чл. 70а като емитират инструменти, отговарящи на условията по чл. 70а, ал. 5, т. 1 и 2 на:

1. своето крайно предприятие майка, установено в трета държава;
 2. дъщерните предприятия на крайното предприятие майка, които са установени в същата трета държава, или
 3. други субекти, при условията, предвидени в чл. 70а, ал. 5, т. 1, буква „а“ и т. 2, буква „б“.
7. Досегашната ал. 5 става ал. 8 и в нея думите „ал. 2-4“ се заменят с „ал. 2-7“.

§ 64. В чл. 125, ал. 4, т. 4 думите „чл. 17, ал. 6, т. 6 и ал. 7“ се заменят с „чл. 17, ал. 7, т. 7 и ал. 8“.

§ 65. В чл. 143, ал. 3 в основния текст думите „чл. 17, ал. 6, т. 6“ се заменят с „чл. 17, ал. 7, т. 7“.

§ 66. В чл. 145 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 4:
„(4) Наказанията по ал. 1-3 се налагат и при нарушения на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 70 или 70а.“;
2. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея думите „ал. 1-3“ се заменят с „ал. 1-4“.

§ 67. В § 1 от Допълните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се т. 1а:
„1а. „Базов собствен капитал от първи ред“ е базовият собствен капитал от първи ред, изчислен в съответствие с член 50 от Регламент (ЕС) № 575/2013.“
2. Създава се т. 5а:
„5а. „Глобална системно значима институция“ или „Г-СЗИ“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 133 от Регламент (ЕС) № 575/2013.“
3. Създава се т. 6а:

„ба). „Група за реструктуриране“ е:

а) субект за реструктуриране и неговите дъщерни предприятия, които не са:

аа) самите те субекти за реструктуриране;

бб) дъщерни предприятия на други субекти за реструктуриране;

вв) субекти, установени в трета държава, които не са включени в групата за реструктуриране в съответствие с плана за реструктуриране, и техните дъщерни предприятия, или

б) кредитни институции, които са дълготрайно свързани с централен орган, и самият централен орган, когато най-малко една от тези кредитни институции или централният орган е субект за реструктуриране, и съответните им дъщерни предприятия.“

4. Точка 10 се изменя така:

„т. 10. „Дъщерно дружество“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 16 от Регламент (ЕС) № 575/2013. За целите на прилагането на чл. 8, 9, 17, 29 - 33, 69-72в, 89-93 и 124-128 спрямо групите за реструктуриране по т. ба, буква „б“ понятието „дъщерно дружество“ включва, когато е приложимо, кредитните институции, които са дълготрайно свързани с централен орган, самия централен орган и съответните им дъщерни предприятия.“

5. Създава се т. 10а:

„10а. „Задължения, които споделят загуби“ са задълженията и капиталовите инструменти, които не са включени в инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 и които не са изключени от обхвата на инструмента за споделяне на загуби съгласно чл. 66, ал. 2-5 и чл. 67, ал. 2.“

6. Създава се т. 28а:

„28а. „Комбинирано изискване за буфер“ е понятие, определено с наредбата по чл. 39, ал. 2 от Закона за кредитните институции и наредбата по чл. 11, ал. 7 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

7. Създава се точка 39а:

„39а. „Непрофесионален клиент“ е понятие по смисъла на § 1, т. 11 от Допълнителните разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти.“

8. Създава се т. 46а:

„46а. „Подчинени приемливи задължения“ са инструменти, които отговарят на всички условия по член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на условията по член 72б, параграфи 3-5 от посочения регламент.“

9. Точка 56 се изменя така:

„56. „Приемливи задължения“ са задълженията и капиталовите инструменти, които споделят загуби и които отговарят на условията по чл. 69а или чл. 70а, ал. 5, т. 1, в зависимост от случая, както и инструменти на капитала от втори ред, които отговарят на условията по член 72а, параграф 1, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013.“

10. Създава се т. 62а:

„62а. „Риск от прекомерен ливъридж“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 94 от Регламент (ЕС) № 575/2013.“

11. Създава се т. 63а:

„63а. „Системен риск“ е понятие по смисъла на § 1, т. 36 от Допълнителните разпоредби на Закона за кредитните институции.“

12. Създава се т. 71а:

„71а. „Субект за реструктуриране“ е:

а) установено в Европейския съюз юридическо лице, определено от органа за реструктуриране в съответствие с чл. 17 като субект, по отношение на който в плана за реструктуриране се предвиждат действия по реструктуриране, или

б) институция, която не е част от група, подлежаща на консолидиран надзор съгласно чл. 90 и чл. 92 от Закона за кредитните институции, съответно съгласно чл. 230 и 231 от Закона за пазарите на финансови инструменти, по отношение на която институция в плана за реструктуриране се предвиждат действия по реструктуриране.“

13. Създава се т. 76а:

„76а. „Съществено дъщерно предприятие“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 135 от Регламент (ЕС) № 575/2013.“

§ 68. В § 4 от Допълнителните разпоредби накрая се добавя „и на Директива (ЕС) 2019/879 на Европейския Парламент и на Съвета от 20 май 2019 година за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници и на Директива 98/26/ЕО (ОВ L 150 от 7 юни 2019)“.

§ 69. В приложение № 2 към чл. 14, ал. 11 и 12 се правят следните изменения и допълнения:

1. Заглавието се изменя така:

„Приложение № 2 към чл. 14, ал. 15

Съдържание на плана за реструктуриране:“

2. В т. 3 думите „по чл. 51, ал. 3“ се заменят с „по чл. 51, ал. 4“.

3. Точки 15 и 16 се изменят така:

„15. Изискванията по чл. 70 и 70а и краен срок за достигане на нивото на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.

16. Когато е приложимо, график за изпълнение на изискванията по чл. 69а, ал. 7-10, съответно чл. 69а, ал. 11-13, или чл. 69а, ал. 16 от субекта за реструктуриране в съответствие с крайния срок по т. 15.“

§ 70. В приложение № 3 към чл. 16, ал. 1, т. 2, в т. 6 думите „приемливите задължения“ се заменят със „задълженията, които споделят загуби“.

§ 71. В приложение № 4 към чл. 26, ал. 5 и чл. 27, ал. 6, в т. 16 думите „приемливите задължения“ се заменят с думите „задълженията, които споделят загуби“.

§ 72. Създава се приложение 5 към чл. 28в:

„Приложение № 5 към чл. 28в

Изчисляване на максималната сума за разпределяне във връзка с минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (М-МСП)

1. Максималната сума за разпределяне във връзка с минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (М-МСП) се изчислява като се умножи сумата, изчислена в съответствие с т. 2, по коефициента, определен в съответствие с т. 3. М-МСП се намалява със сумата, получена в резултат на някое от действията, посочени в чл. 28а.

2. Множителят по т. 1 се формира от следните елементи:

а) междинните печалби, които не са включени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно чл. 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след приспадане на разпределението на печалбите или на всяко плащане в резултат на действията, посочени в чл. 28а;

б) годишните печалби, които не са включени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно чл. 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след приспадане на разпределението на печалбите или на всяко плащане в резултат на действията, посочени в чл. 28а;

в) сумите, дължими като данък, в случай че не бъдат разпределени елементите, посочени в букви „а“ и „б“.

Множителят по т. 1 се изчислява като от сбора на елементите по букви „а“ и „б“ се извади стойността на елемента по буква „в“.

3. Коефициентът, посочен в т. 1, се определя както следва:

а) когато поддържаният от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на

изискванията по чл. 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и чл. 69б-69е, покрива до 25% от комбинираното изискване за буфер, коефициентът по т. 1 е 0;

б) когато поддържаният от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на изискванията по чл. 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и чл. 69б-69е, покрива над 25%, но не повече от 50% от комбинираното изискване за буфер, коефициентът по т. 1 е 0,2;

в) когато поддържаният от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на изискванията по чл. 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и чл. 69б-69е, покрива над 50%, но не повече от 75% от комбинираното изискване за буфер, коефициентът по т. 1 е 0,4;

г) когато поддържаният от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на изискванията по чл. 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и чл. 69б-69е, покрива над 75% от комбинираното изискване за буфер, коефициентът по т. 1 е 0,6.“

§ 73. Създава се приложение № 6 към чл. 69а, ал. 8 и ал. 16:

„Приложение № 6 към чл. 69а, ал. 8 и ал. 16

1. Определяне на частта от минималното изискване, която да се изпълнява чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения по чл. 69а, ал. 6, в случаите по чл. 69а, ал. 8.

При определяне на резултата по чл. 69а, ал. 8 се прилага формулата:

$(1-(X1/X2)) \times 8 \%$ от общите задължения, включително собствения капитал, където, предвид намалението, което е възможно съгласно чл. 72б, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013:

$X1 = 3,5 \%$ от общата рискова експозиция по чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и

$X2 =$ сбора на 18 % от общата рискова експозиция по чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и размера на комбинираното изискване за буфер.

2. Определяне на сумата по чл. 69а, ал. 16.

При определяне на сумата по чл. 69а, ал. 16 се прилага формулата:

$$2 \times A + 2 \times B + C,$$

където:

A = сумата, произтичаща от изискването, посочено в чл. 92, параграф 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013;

B = сумата, произтичаща от изискването, посочено в чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции;

C = сумата, произтичаща от комбинираното изискване за буфер. “

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 74. (1) Органите за реструктуриране по чл. 2 и чл. 3 определят преходни периоди, през които институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 са длъжни да достигнат минималните изисквания за собствен капитал и приемливи задължения, определени при съответното прилагане на чл. 70 или чл. 70а, или изискванията, произтичащи от прилагането на чл. 69а, ал. 7-10, съответно ал. 11-13 или ал. 16. Преходните периоди се определят в рамките на крайния срок за достигане на минималните изисквания.

(2) При определяне на преходните периоди органите за реструктуриране вземат предвид:

1. преобладаващото наличие на депозити и липса на дългови инструменти в модела на финансиране;
2. достъпа до капиталовите пазари за приемливи задължения;
3. степента, в която субектът за реструктуриране използва базов собствен капитал от първи ред за спазване на изискването по чл. 70.

(3) Крайният срок за достигане на минималните изисквания по ал. 1 е 1 януари 2024 г. Органът за реструктуриране може да определи преходен период, който приключва след 1 януари 2024 г., въз основа на критериите по ал. 2, като взема предвид:

1. развитието на финансовото състояние на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5;
2. вероятността институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 да е в състояние да осигури в разумен срок изпълнението на изискванията по чл. 70 или чл. 70а, или на изискването, произтичащо от прилагането на чл. 69а, ал. 7 - 10, съответно ал. 11-13 или ал. 16;
3. дали институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 е в състояние да замени задълженията, които вече не отговарят на критериите за приемливост или падеж, предвидени в чл. 72б и 72в от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в чл. 69а или чл. 70а, ал. 5;
4. ако институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 не е в състояние да изпълни условията по т. 3, дали тази невъзможност е с индивидуален характер или се дължи на затруднения за целия пазар.

(4) Максималният срок, в рамките на който субектите за реструктуриране, за които се прилагат изискванията по чл. 69г, ал. 1 и 2 или ал. 3-5, трябва да започнат да изпълняват минималното ниво на изискванията, е 1 януари 2022 г.

(5) За осигуряване на линейно натрупване на собствен капитал и приемливи задължения органите за реструктуриране определят междинни целеви нива на

минималните изисквания по ал. 1, които институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 са длъжни да изпълнят към 1 януари 2022 г.

(6) Органите за реструктуриране съобщават на институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 планираните минимални изисквания за собствен капитал и приемливи задължения за всеки 12-месечен период по време на преходните периоди, с оглед да се улеснят постепенното увеличаване на техния капацитет за поемане на загуби и рекапитализация и достигането на определените минимални изисквания в края на преходните периоди.

(7) Преходните периоди по ал. 1 и планираните минимални изисквания за собствен капитал и приемливи задължения за 12 месечните периоди по ал. 6, могат да бъдат изменени от органа за реструктуриране, при спазване на изискванията по ал. 1, 3 и 5.

§ 75. Член 67а се прилага към продажбите на финансови инструменти, които са емитирани след 28 декември 2020 г.

§ 76. (1) Институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 изпълняват задължението за публично оповестяване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 72б, ал. 6 считано от 1 януари 2024 г.

(2) В случаите, в които органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 е определил за институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 преходен период за достигане на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, който приключва след 1 януари 2024 г., задължението по чл. 72б, ал. 6 се изпълнява от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3-5 считано от датата, на която приключва преходният период.

§ 77. Параграф 60 се прилага за финансовите договори, които създават нови задължения или съществено изменят съществуващи задължения след влизането в сила на този закон.

§ 78. В Закона за банковата несъстоятелност в чл. 94 се създава алинея 4:

„(4) Когато вземане по ал. 1, т. 13-15 е само частично признато като произтичащо от инструмент на собствения капитал, за целите на разпределението цялото вземане се счита като произтичащо от съответния инструмент на собствения капитал.“

§ 79. В Закона за Комисията за финансов надзор в чл. 12, ал. 1 се създава нова т. 21:

„21. осъществява надзор за изпълнение на изискванията по чл. 67а от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.“

§ 80. В Закона за обществените поръчки (Обн., ДВ, бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., доп., бр. 34 от 3.05.2016 г., изм. и доп., бр. 63 от 4.08.2017 г., в сила от 30.06.2017 г., изм., бр. 85 от 24.10.2017 г., доп., бр. 96 от 1.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм. и доп., бр. 102 от 22.12.2017 г., в сила от 22.12.2017 г., изм., бр. 7 от 19.01.2018 г., изм. и доп., бр. 15 от 16.02.2018 г., в сила от 16.02.2018 г., доп., бр. 17 от 23.02.2018 г., в сила от 23.02.2018 г., бр. 24 от 16.03.2018 г., в сила от 23.05.2018 г., бр. 30 от 3.04.2018 г., изм. и доп., бр. 49 от 12.06.2018 г., изм., бр. 77 от 18.09.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., доп., бр. 80 от 28.09.2018 г., в сила от 28.09.2018 г., изм. и доп., бр. 86 от 18.10.2018 г., в сила от 1.03.2019 г., изм., бр. 102 от 11.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 105 от 18.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм. и доп., бр. 17 от 26.02.2019 г., бр. 83 от 22.10.2019 г., в сила от 1.11.2019 г., бр. 102 от 31.12.2019 г., в сила от 1.01.2020 г., доп., бр. 23 от 14.03.2020 г., в сила от 14.03.2020 г.) в чл. 13, ал. 1, т. 8а се създава нова буква „г“:

„г) Българската народна банка или Комисията за финансов надзор, във връзка с извършване на независими оценки по чл. 55 или чл. 106 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.“

§ 81. В Закона за платежните услуги и платежните системи (Обн. ДВ бр. 20 от 6 Март 2018г., изм. ДВ бр. 17 от 26 Февруари 2019 г., доп. ДВ бр. 37 от 7 Май 2019г., изм. ДВ бр. 42 от 28 Май 2019 г., доп. ДВ бр. 94 от 29 Ноември 2019 г., изм. и доп. ДВ бр. 13 от 14 Февруари 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Параграф 1, т. 65 от допълнителните разпоредби се изменя така:

„65. „Централен съконтрагент“ е централен контрагент (ЦК) по смисъла на чл. 2, т. 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012.“

2. В чл. 130, ал. 1 се създава т. 7:

„7. клирингов член на централен съконтрагент, лицензиран в съответствие с чл. 17 от Регламент (ЕС) № 648/2012.“